
Szentiványi Tamás, Szentiványi Zoltán, Nagy János, Entz Domokos

**A kistérségek egyes foglalkoztatási és képzési jellemzőinek
térinformatikai megjelenítése**

Kutatási zárótanulmány

Budapest, 2006

Sorozatszerkesztő: Lada László
Szerkesztette: Dr. Benke Magdolna

Kiadja: Nemzeti Felnőttképzési Intézet
Felelős kiadó: Zachár László igazgató

A kutatást a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium támogatta
a Munkaerő-piaci Alap felnőttképzési célú keretéből

Előszó	7
Bevezető, módszertan	9
I. A kistérségek gazdaságstatisztikai elemzése	11
A vizsgálatra kiválasztott adatok	11
Terület	12
Népesség	14
Népsűrűség	16
Foglalkoztatottság	18
Foglalkoztatottsági ráta	20
Aktivitási ráta	22
Inaktívok száma	24
Munkanélküliek száma	26
Munkanélküliségi ráta	28
Legfeljebb nyolc általános iskolai osztályt végzett munkanélküliek száma	30
Legfeljebb 8 általánossal rendelkezők aránya a munkanélküliek közül	32
Alacsony végzettségű munkanélküliek száma	34
Alacsony végzettségű munkanélküliek aránya a munkanélküliek közül	36
Középfokú, érettségi nélküli végzettséggel, szakmai oklevéllel rendelkező munkanélküliek száma	38
Érettségi nélküli, szakmai oklevéllel rendelkezők aránya a munkanélküliek közül	40
Legfeljebb érettségivel rendelkező munkanélküliek száma	42
Legfeljebb érettségivel rendelkezők arány a munkanélküliek közül	44
Felsőfokú végzettséggel rendelkező munkanélküliek száma	46
Felsőfokú végzettségűek aránya a munkanélküliek közül	48
II. A regisztrált (nyilvántartott, bejelentkezett) felnőttképzési intézmények elemzése	50
Regisztrált intézmények száma	50
Regisztrált intézmények telephelyeinek száma	52
Regisztrált intézmények és telephelyeik száma	54
100 000 hektárra jutó regisztrált telephelyek száma	56
10 000 főre jutó regisztrált telephelyek száma	58
10 000 foglalkoztatottra jutó regisztrált telephelyek száma	60
1 000 munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek száma	62
1 000 legfeljebb 8 általánossal rendelkező munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek száma	64
1 000 alacsony végzettségű munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek száma	66

III. Az OKJ képzéseket oktató regisztrált telephelyek száma	
(a szakképesítések tanulmányi területei szerint)	68
Oktatói, pedagógiai képesítéseket (14) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	74
Művészeti képesítéseket (18) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	76
Gazdasági és igazgatási képesítéseket (34) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	78
Számítástechnikai képesítéseket (OKJ 46) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	80
Egészségügyi képesítéseket (OKJ 50) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	82
Kis- és nagyüzemi ipari képesítéseket (OKJ 52) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	84
Műszaki, technikus képesítéseket (OKJ 54) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	86
Építészeti képesítéseket (OKJ 58) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	88
Mező-, erdő- és halgazdasági képesítéseket (OKJ 62) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	90
Háztartásgazdasági képesítéseket (OKJ 66) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	92
Szállítási, hírközlési képesítéseket (OKJ 70) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	94
Személyi szolgáltatási, vendéglátói, kereskedelmi, idegenforgalmi képesítéseket (OKJ 78) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	96
Kulturális és tájékoztatási képesítéseket (OKJ 84) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	98
Egyéb, más ágazatba nem sorolható képesítéseket (OKJ 89) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	100
IV. Az akkreditált felnőttképzési intézmények elemzése	102
Akkreditált intézmények száma	102
Akkreditált intézmények telephelyeinek száma	104
Akkreditált intézmények és telephelyeik száma	106
100 000 hektárra jutó akkreditált telephelyek száma	108
10 000 főre jutó akkreditált telephelyek száma	110
10 000 foglalkoztatottra jutó akkreditált telephelyek száma	112
1000 munkanélkültre jutó akkreditált telephelyek száma	114
1000, legfeljebb 8 általánossal rendelkező munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek száma	116

1000 alacsony végzettségű munkanélkültre jutó akkreditált telephelyek száma.....	118
---	-----

V. A szakképző iskolák, mint potenciális felnőttképző helyek elemzése.....	120
Szakképző iskolák száma.....	120
Szakképző iskolákban oktatott szakok száma	122
A szakképző iskolákban tanulók száma.....	124
100 000 hektárra jutó szakképző iskolák száma.....	126
A 10 000 főre jutó szakképző iskolák száma	128
A 10 000 foglalkoztatottra jutó szakképző iskolák száma.....	130
1 000 munkanélkültre jutó szakképző iskolák száma.....	132
1 000, legfeljebb 8 általánost végzett munkanélkültre jutó szakképző iskolák száma	134
1 000 alacsony végzettségű munkanélkültre jutó szakképző iskolák száma.....	136

Előszó

A felnőttképzési rendszer fejlesztése, a képzett munkaerő keresleti és a kínálati viszonyainak összehangolása elképzelhetetlen a képzésre ható társadalmi, gazdasági folyamatok térbeli összefüggéseinek ismerete nélkül. A tervezési folyamatok hatékonysága, a képzési szolgáltatások térbeli rendszerének kiegyenlítettebb fejlesztése, a képzési szolgáltatásokhoz való hozzáférés esélyének növelése mind megköveteli a felnőttképzéssel kapcsolatos összefüggések regionális adatbázisainak minél teljesebb ismeretét.

Jelen kiadvány ezen ismerethalmaz eléréséhez segít hozzá bennünket. A szerzők által szerkesztett térképek a kistérségi adatmegjelenítés segítségével szemléletesen érzékeltetik egyfelől a népesség gazdasági aktivitásának, az inaktivitásnak, a munkanélküliségnek valamint a munkanélküliek iskolázottsági szintjének területi aránytalanságait, másrészt áttekintést nyújtanak az ellátó rendszer regionális helyzetéről, a képzési intézményekhez való hozzáférésben tapasztalható számottevő területi különbségekről.

A regisztrált, illetve az akkreditált felnőttképzési intézmények, valamint a szakképző iskolák, mint potenciális felnőttképző helyek kínálatának kistérségi szintű bemutatása igen árnyalt probléma-megközelítést, a felmerülő fejlesztési feladatok pontosabb és hatékonyabb megoldását teszik lehetővé. A térképek segítenek felfedezni a legégetőbb feszültségeket, az elmaradottság és az ellátatlanság fehér foltjait, s abban is segítenek eligazodni, hogy a hiányzó ellátás pótlása, a felhasználói hozzáférés esélyének javítása vajon megteremthető-e a környező kistérségekben, a legközelebbi városokban vagy sem. A térképek egyértelműen ráirányítják a figyelmet a feszültségi gócpontokra, amelyek összefüggő világos foltok halmazaként ábrázolódnak.

A kiadványt haszonnal forgathatják mindazok, akiket valamilyen szalon, kibocsátóként, felhasználóként, kutatóként vagy fejlesztőként érint a képzési kínálat kiegyenlítettebb területi ellátottságának biztosítása, illetve akik munkájuk vagy tanulmányaik révén kapcsolódnak a kistérségek fejlesztési munkálataihoz: az önkormányzatok, kistérségek, regionális fejlesztési szervezetek, képző intézmények, civil szervezetek szakemberei, egyetemi hallgatók, stb.

Az adatok publikálásának különös jelentőséget kölcsönöz az körülmény, hogy 2007 az esélyegyenlőség éve lesz az Európai Unióban.

A szerkesztő

A témához kapcsolódóan a szerzőktől további anyagok készültek térinformatikai megjelenítésben, amelyek igény esetén elérhetők a Nemzeti Felnőttképzési Intézet szakkönyvtárában.

Ezek a következők:

- Az OKJ-ban szereplő képesítéseket oktató regisztrált felnőttképzési intézmények és telephelyeik
- Az OKJ-ban szereplő képesítéseket oktató szakképző iskolák
- A felnőttképzési ellátottság térinformatikai eszközökkel alátámasztott elemzése a 2004. évi foglalkoztatási struktúra tükrében
- A kistérség-csoportok, mint a felnőttképzési ellátottság alapegységeinek vizsgálata

Bevezető, módszertan

A kutatás jelen füzetben közreadott része alapvetően négy – egymástól elhatárolható – részből áll.

Az első rész

Az első rész – célját tekintve – elkülönül a másik két résztől, ugyanis ez olyan statisztikai megállapításokat, elemzéseket tartalmaz, amelyek alapját képezik az erre épülő további két szakasznak.

E statisztikai fejezet átláthatóvá tétele érdekében az adatokat térinformatikai eszközökkel támogatjuk. A fejezet a kistérségek – témába vágó – általános gazdasági adatait ábrázoló térképeket tartalmazza.

A szakképzési és felnőttképzési igények feltérképezése érdekében elengedhetetlenek azok a statisztikai vizsgálatok, amelyek e részben bemutatásra kerülnek. A gazdaság, a munkaerőpiac, valamint a társadalom efféle elemzése nélkül a képzési ellátottság vizsgálata hiányos és torz eredményhez vezetne.

Az ellátottságot ugyanis abszolút módon nem érdemes vizsgálni, hiszen az egy adott területen (például település, kistérség) kínált kurzusok számbavétele önmagában nem bír releváns jelentéssel. Így például előfordulhat, hogy egy településen viszonylag magas számmal kínálnak felnőttképzési lehetőségeket, ugyanakkor a népességszámhoz viszonyítva ez elenyésző, ezért nem elégedhetünk meg az eddigi kurzusszámmal. Egy másik példa lehet erre az iskolai végzettség vizsgálata. Egy olyan kistérségben, ahol az egyetemi végzettséggel rendelkező lakosok száma 90% (ilyen természetesen nem létezik), értelmetlen lenne nagyszámú alacsonyabb végzettséget adó kurzust indítani. Belátható tehát, hogy az ellátottság vizsgálata téves következtetésekhez vezethet a gazdaság, a társadalmi közeg elemzése nélkül. Az ellátottság feltérképezése tehát mindenképpen egyfajta arányosítást követel meg.

A második rész

A második rész a regisztrált (nyilvántartott) felnőttképzési intézmények adatait mutatja be. Az összehasonlíthatóság és elemezhetőség érdekében ezeket is kistérségi szinten vizsgáltuk (az adatbázist kezelő szoftver tartalmazza az adatokat a települések szintjén is).

A felnőttképzési intézményeket és a kistérségek ellátottságát a következő adatok segítségével elemezzük:

- a regisztrált felnőttképzési intézmények telephelyeinek száma az adott kistérségben;
- a regisztrált felnőttképzési intézmények kurzusai

Az alapadatok bemutatása után gazdaságstatisztikai elemzésünk segítségével olyan mutatókat származtattunk, amelyekkel lehetővé válik az ellátottság vizsgálata:

- *a népesség ellátottsági rátája*: regisztrált felnőttképzési intézményi telephelyek száma (képzési hely) / népesség * 10.000
- *területi ellátottsági ráta*: regisztrált felnőttképzési intézményi telephelyek száma (képzési hely) / terület
- *munkanélküliek ellátottsági rátája*: regisztrált felnőttképzési telephelyek száma / munkanélküliek száma * 1000
- *telephelyek aránya az országhoz képest (%-os ellátottság)*: kistérség regisztrált felnőttképzési telephelyeinek száma / ország telephelyeinek száma
- *foglalkoztatottak ellátottsági rátája*: 10.000 foglalkoztatottra jutó regisztrált felnőttképzési intézményi telephelyek száma
- *alacsony végzettségű munkanélküliek ellátottsági rátája*: 1000 alacsony végzettségű munkanélküliire jutó regisztrált felnőttképzési intézményi telephelyek száma

A harmadik rész

A harmadik rész az akkreditált felnőttképzési intézményeket elemzi a regisztrált felnőttképzési intézményekhez hasonló módon.

A regisztrált felnőttképzési intézmények elemzésének módszertanát bemutató részben szereplő mutatókat az akkreditált felnőttképzési intézmények elemzésénél is felhasználtuk, azzal az eltéréssel, hogy a regisztráltak helyett az akkreditált intézmények adataival számoltunk.

A negyedik rész

A negyedik rész a szakképző iskolákkal foglalkozik. Az iskolai rendszerű szakképzés és a felnőttképzés a valóságban igen közel áll egymáshoz, jelentős a két rendszer metszete. Míg egyes szakmák, képzések esetén kevésbé, másoknál igen hasznos, hogy az iskolarendszerű szakképzési intézményekben már kiépített infrastruktúra áll rendelkezésre. A felnőttképzések használhatják (és már természetesen használják is) a szakiskolák tantermeit, gépeit, berendezéseit, laborjait, valamint az ott dolgozó oktatók taníthatnak (és tanítanak is) a felnőttképzés keretein belül is.

Az országban működő szakképző iskolák adatait kistérségek szerint csoportosítottuk, hogy az adatbázis kompatibilis legyen az eddigi elemzésekkel. Az így kapott adatok felhasználásával kistérségenként bemutatjuk a szakképző iskolák számát, az indított szakok számát, valamint a tanulók számát.

I.

A kistérségek gazdaságstatisztikai elemzése

A vizsgálatra kiválasztott adatok

Mint azt a fentiekben (Módszertan) bemutattuk, az első rész olyan statisztikai megállapításokat, elemzéseket tartalmaz, amelyek alapját képezik további vizsgálódásainknak.

Ez elsősorban az ország kistérségeire vonatkoztatott adatbázist jelent. Ezeket az adatokat térinformatikai eszközök segítségével jelenítettük meg.

- Terület
- Néesség
- Foglalkoztatottság
- Munkanélküliség

Terület

Azt vizsgálva, hogy Magyarország egyes régióiban a kistérségek mekkora területűek, nagyfokú változékonyságot találunk. Annyi azonban megállapítható, hogy a Budapest és környéki kistérségek vannak a sor végén területük nagyságát tekintve, míg Kelet-Közép és Dél-kelet Magyarország kistérségei a legnagyobb területűek.

Budapest és környéke (Pest, Nógrád, Komárom megyék) kistérségeinek mérete általában 0 és 50.000 ha között van. A kevés kivétel részét képezi a jászberényi kistérség, a maga 116146 hektáros méretével.

A legnagyobb kistérségek az ország középső területein találhatóak, ezek: a kecskeméti, kiskörei, kalocsai, bajai kistérségek, 100.000 ha fölötti területtel.

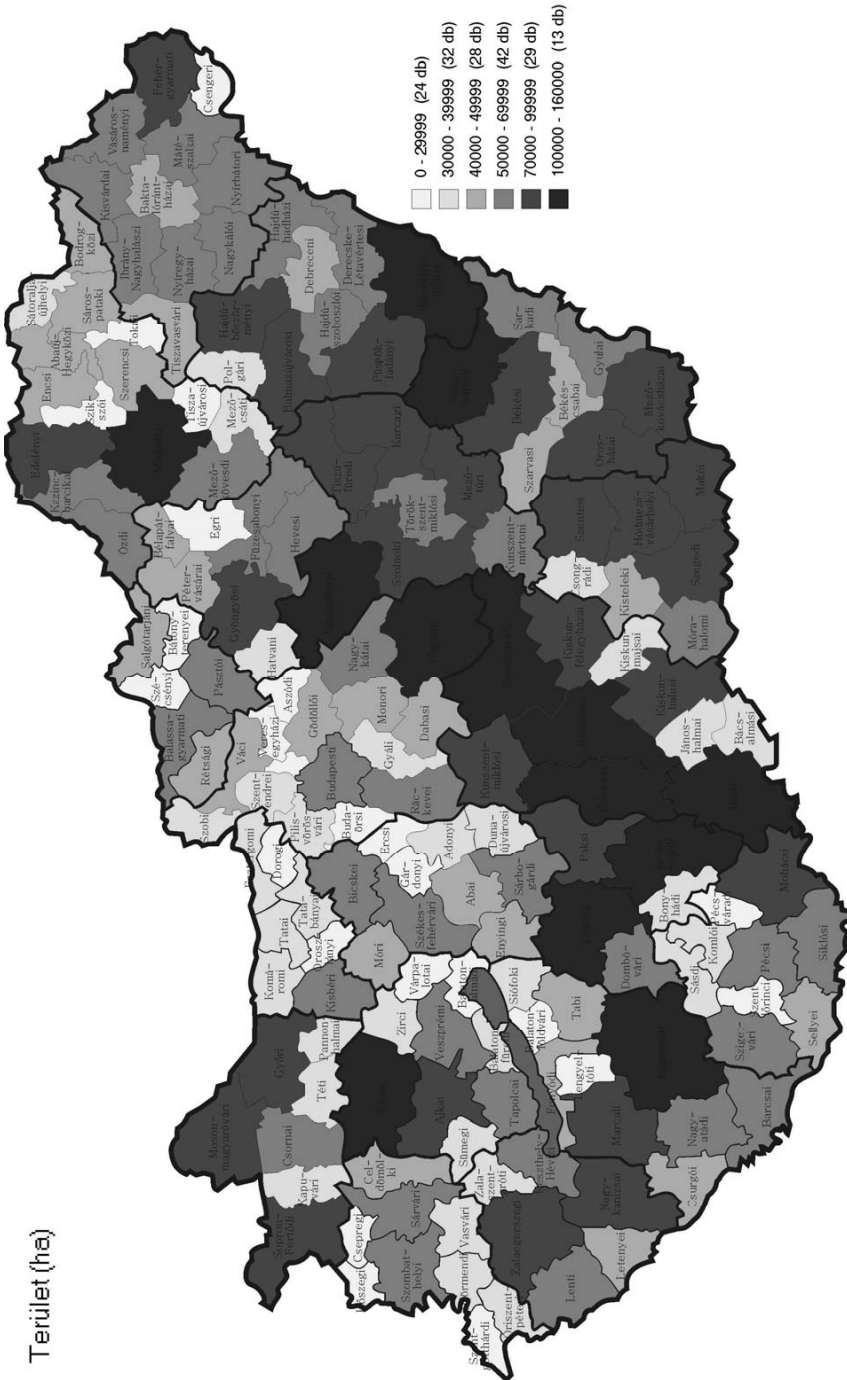
Nyugat-Magyarország kistérségei általában 0 és 100.000 ha közötti területűek, a néhány kivétel között pl. a pápai kistérséget említhetjük (102110 ha).

A vizsgált 168 kistérség területének megoszlása az alábbi táblázatban látható:

Ha	Kistérség (db)
0-29999	24
30000-39999	32
40000-49999	28
50000-69999	42
70000-99999	29
100000-160000	13

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételeiből származnak.

Terület (ha)

Népesség

A népességszámot vizsgálva megállapítható, hogy az ország legsűrűbben lakott részei a Budapest és környéki (főként Pest megye) területek. A délnyugati és északkeleti régiók jelentik a másik végletet, sokszor kistérségenként kevesebb, mint 20000 lakossal.

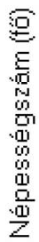
Az ország középső területein található a legsűrűbben lakott kistérségek, ezek közé tartozik a budapesti (1712677 fő), a ceglédi (119109 fő), a kecskeméti (163145 fő) és a szolnoki (120561 fő) kistérség.

A többi régiót tekintve nincsenek szignifikáns eltérések, a régiók kistérségeinek népességszáma mindenhol jelentősen ingadozik, általában 0-tól 70000-ig. Egyedül Délkelet Magyarországon (Békés, Hajdú-Bihar megye) figyelhető meg némi kiegyensúlyozottság a kistérségi népességszámot tekintve, ezeken a területeken a lakosok száma általában 20000 és 50000 között mozog. A kevés kivétel részét képezi pl. a békéscsabai kistérség (74731 fő).

A népesség kistérségenkénti adatait az alábbi táblázat mutatja:

Fő	Kistérség (db)
0-19999	31
20000-29999	31
30000-49999	48
50000-69999	25
70000-99999	18
100000-2000000	16

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételéből származnak.

Népsűrűség

Magyarország kistérségenkénti népsűrűségét vizsgálva megállapítható, hogy a Budapest és környéki (Pest megye, Nógrád megye, Komárom-Esztergom) kistérségek népsűrűsége a legnagyobb, míg a délnyugati kistérségek népsűrűsége a legalacsonyabb. Megfigyelhető, hogy a nagyvárosok (Budapest, Szeged, Békéscsaba, Debrecen, Miskolc, Székesfehérvár, Győr, Pécs, Níregyháza) kistérségeinek népsűrűsége a legnagyobb, függetlenül attól, hogy az ország mely régióhoz tartoznak.

A budapesti kistérség népsűrűsége kiugróan a legmagasabb (3261 fő/km^2). A Budapest-közi kistérségek is az élmezőnyben vannak e tekintetben (Gödöllő: 237 fő/km^2 , Gyál: 191 fő/km^2 , Monor: 184 fő/km^2). Kílóg a sorból a kunszentmiklósi kistérség, a maga 40 fő/km^2 -ével.

Az ország délnyugati régióinak népsűrűsége a legalacsonyabbak közé tartozik, itt a kevés kivételtől eltekintve a népsűrűség $0\text{-}50 \text{ fő/km}^2$.

Észak-nyugat Magyarország (Vas megye, Győr-Sopron megye) kistérségeinek népsűrűsége az átlagosnál egy kicsivel magasabbnak mondható, az értékek e régióban általában 60 és 110 fő/km^2 között mozognak.

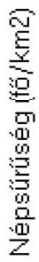
Észak-kelet Magyarország (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) is az átlag felett található a kistérségenkénti népsűrűséget vizsgálva, míg a délkeleti régiók átlag alattiak.

Összességében elmondható, hogy Magyarországon észak-déli tagozódás van a népsűrűséget tekintve: a déli kistérségekben kisebb a népsűrűség, mint a többi térségben.

A 168 vizsgált kistérség adatait az alábbi táblázat mutatja:

Fő/km ²	Kistérség (db)
0-49	33
50-59	30
60-79	35
80-109	30
110-179	20
180-33000	20

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételeiből származnak.

Foglalkoztatottság

A foglalkoztatottak számát vizsgálva jól látszik, hogy az ország középső részeinek (Budapest, Pest megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben van a legtöbb foglalkoztatott, míg Észak-kelet Magyarország megyéiben (Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg), valamint Dél-nyugat Magyarország megyéiben (Somogy, Zala, Baranya) a legkevesebb. Az is megfigyelhető, hogy a legtöbb foglalkoztatott a nagyvárosok (Budapest, Szeged, Szolnok, Debrecen, Miskolc, Pécs, Nyíregyháza, Székesfehérvár, Győr, Szombathely, Zalaegerszeg, Kaposvár) kistérségeiben található, mely szorosan összefügg a nagyvárosi populációk mértékével.

Észak-kelet Magyarországon a foglalkoztatottak száma kistérségenként általában 0 és 20000 fő között van, az ezen felüli értékek kivételnek számítanak. Közéjük tartozik pl. a hajdúböszörményi kistérség a maga 20589 foglalkoztatottjával.

A Duna-Tisza közében található kistérségek helyzete a legideálisabb a foglalkoztatottság szempontjából: általában kistérségenként 13000 és 40000 fő közötti a létszám. A ceglédi (64522 fő) és a kecskeméti (57225 fő) kistérség még ezen régió belül is kiemelkedőnek számít.

Dél-nyugat Magyarország kistérségeiben a nagyvárosokat leszámítva alacsony a foglalkoztatottak száma: 0 és 13000 között mozog.

Dél-kelet Magyarország (Csongrád, Békés megye) kistérségeinek mutatója meglehetősen stabilitást mutat: általában 13000 és 40000 között található.

Az alábbi táblázatban a kistérségek megoszlását láthatjuk, a foglalkoztatottak száma szerinti megbontásban:

Foglalkoztatottak (fő)	Kistérség (db)
0-6999	25
7000-8999	24
9000-12999	31
13000-19999	37
20000-39999	35
40000-800000	16

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételeiből származnak.

Foglalkoztatottsági ráta

A foglalkoztatottsági ráta vizsgálatokor szembetűnő regionális differenciákkal találkozunk: az ország keleti része jóval a Budapest környéki és nyugati régiók mögött kullog.

Észak-kelet Magyarország megyéinek (Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg) kistérségeiben a foglalkoztatottsági ráta meglehetősen alacsony, általában 0 és 50 % között mozog. Ez alól kivétel pl. a polgári kistérség, a maga 57%-ával.

A budapesti és Pest megyei kistérségek mutatója lényegesen jobb az előbb említettek-nél: 55 és 90% között mozog, mely alól pl. a gödöllői kistérség jelent kivételt a maga 40,6%-ával.

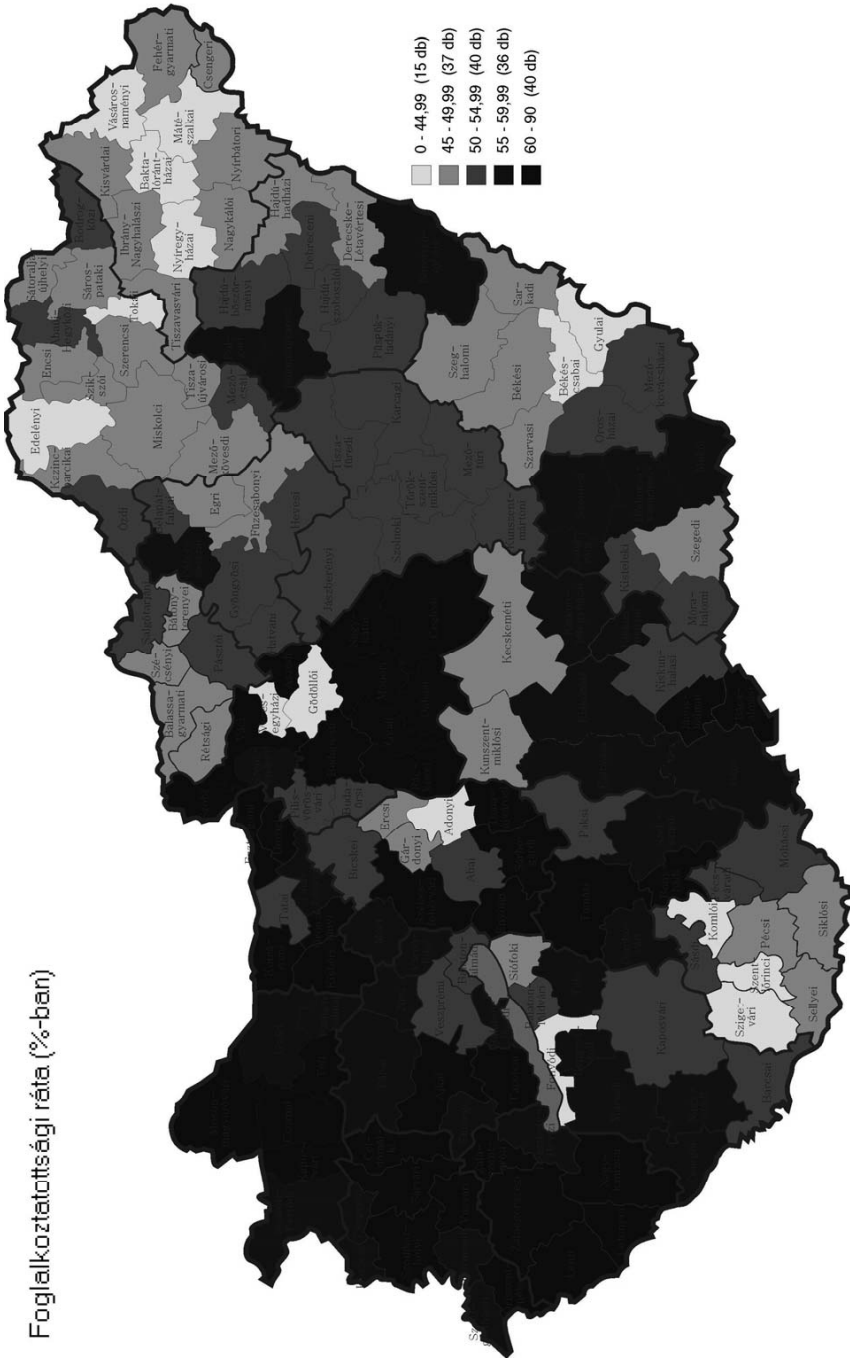
Szintén pozitív képet kapunk, ha az ország nyugati megyéit (Vas, Zala, Győr-Moson-Sopron) vizsgáljuk: e megyék kistérségeiben kivétel nélkül 55 és 90% között található a mutató értéke.

A délkeleti (Csongrád, Békés) és a délnyugati (Baranya, Somogy, Bács-Kiskun) megyék kistérségeiben lényeges különbségek találhatók: a mutató szóródása e térségekben a legnagyobb. Azért általában 0 és 55% között marad az index, mely alól kivétel pl. a bácsalmási kistérség (60,8%).

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja, a foglalkoztatottsági ráta nagysága szerinti csoportosításban:

Foglalkoztatottsági ráta (%)	Kistérség (db)
0-44	15
45-49	37
50-54	40
55-59	36
60-90	40

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételeiből származnak.

Aktivitási ráta

Az aktivitási ráta országos szintű kistérségenkénti vizsgálatokor jelentős regionális differenciákkal szembesülünk. Az ország nyugati és középső területei jóval kedvezőbb helyzetben vannak, mint a keleti régiók.

Kelet-Magyarország megyéinek (Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Borsod-Abaúj-Zemplén) kistérségeiben az aktivitási ráta 0 és 60% között marad. A kevés kivétel részét képezi a pétervásári kistérség, ahol a mutató értéke 66,8%

Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye) kistérségeiben az index értéke magasnak mondható, általában 60 és 90 % közötti értéket vesz föl. A kivételek közé tartozik a gödöllői kistérség a maga 43,5%-os aktivitási rátájával.

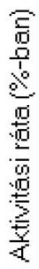
Északnyugat Magyarország (Zala megye, Vas megye, Győr-Moson-Sopron megye) kistérségei is a legjobbak közé tartoznak: a mutatószám értéke általában 60 és 90% között van. Kivétel a győri kistérség, ahol ez az érték 59%.

Az ország délkeleti és délnyugati területein az index értéke nagyfokú volatilitást mutat általában, de többnyire 50 és 70% között marad. A számos kivétel egyike a komlói kistérség (43%).

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az aktivitási ráta nagysága szerinti csoportosításban:

Aktivitási ráta (%)	Kistérség (db)
0-49	15
50-54	39
55-59	35
60-64	44
65-69	19
70-90	16

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételéből származnak.

Inaktívak száma

Az inaktívak számának alakulása jelentős regionális különbségeket mutat. Az ország nyugati területeinek kistérségeiben átlagosan jóval alacsonyabb az inaktívak száma, mint az ország középső és keletei régióiban. Emellett megfigyelhető, hogy a legtöbb inaktív a nagyvárosokban (Budapest, Miskolc, Pécs, Székesfehérvár, Győr, stb.) összpontosul, mely szoros kapcsolatban áll ezen városok populációival.

Az ország nyugati részének (Zala megye, Vas megye, Veszprém megye) kistérségeiben a nagyvárosokat nem számítva általában 0 és 8000 fő között mozog az inaktívak száma, míg pl. Dél-kelet Magyarországon (Békés megye, Csongrád megye, Hajdú-Bihar megye) ez az érték általában 5000 és 25000 között van. A kevés kivétel közé tartozik pl. a kiskunmajsai kistérség, ahol az inaktívak száma 4500 fő volt a felmérés időpontjában.

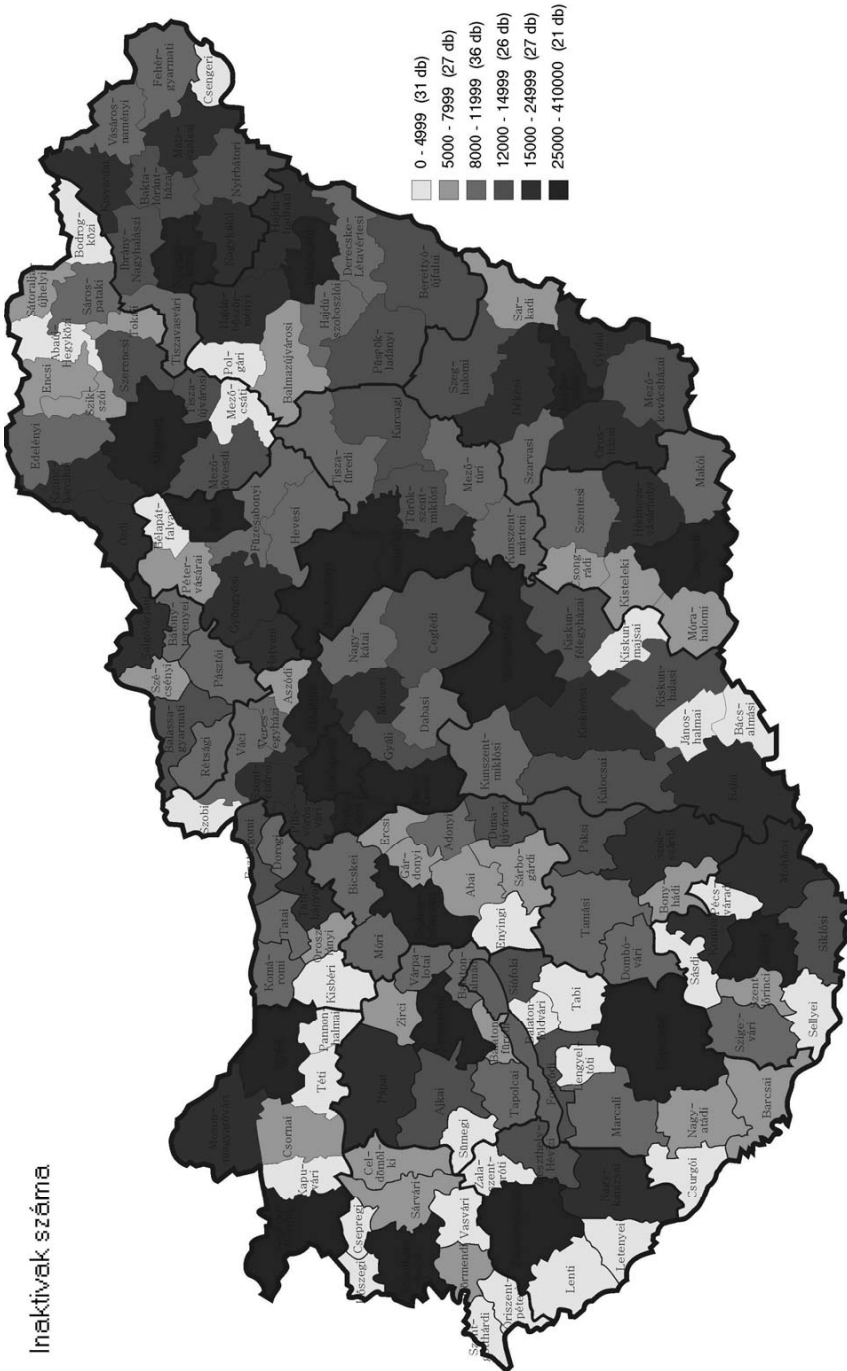
Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye) kistérségeiben is viszonylag magas az inaktívak száma, köszönhetően a magas népsűrűségnek.

Az alábbi táblázat a kistérségek eloszlását mutatja, az inaktívak száma szerinti csoportosításban:

Inaktívak száma (fő)	Kistérség (db)
0-4999	31
5000-7999	27
8000-11999	36
12000-14999	26
15000-24999	27
25000-410000	21

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételeiből származnak.

Inaktívok száma

Munkanélküliek száma

A „munkanélküliek száma / népesség” viszonyszámot vizsgálva megállapítható, hogy az országban jelentős regionális különbségek vannak. Óriási differencia található az ország keleti és nyugati régiói között. A legrosszabb helyzetben Magyarország Észak-keleti és Dél-nyugati területei vannak, míg a legkedvezőbbben az északnyugati kistérségek.

Gyakorlatilag az ország Pest megyétől keletre eső részén (Nógrád, Heves, Jász-Nagykun-Szolnok, Csongrád, Békés, Hajdú-Bihar, Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyék) egyenletesen „kedvezőtlen” képet figyelhetünk meg, ha a munkanélküliek/népesség mutatót (mely nem tévesztendő össze a munkanélküliségi rátával!) vizsgáljuk: a viszonyszám a kevés kivételtől eltekintve (pl. gyöngyösi, jászberényi kistérségek) 4 és 10 % között mozog, általában a felső határ közelében található. Dél-nyugat Magyarországon (Baranya, Somogy megye) hasonló értékekkel találkozunk.

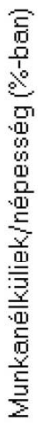
Kedvezőbb képet kapunk, ha az ország középső területeit (Pest, Fejér, Bács-Kiskun megyék) vizsgáljuk: a mutató általában 2 és 4 % között marad, a kevés kivétel közé tartozik a kunszentmiklósi- és a kalocsai kistérség, ahol a mutató 6 % körül található.

Az északnyugati régiókban (Vas, Veszprém, Zala, Győr-Moson-Sopron megyék) a viszonyszám 0 és 4 % között található. A legkedvezőbb helyzetben a móri-, cell-dömölki-, sárvári- és a sopron-fertődi kistérségek vannak, ahol a mutató 0 és 2 % között van.

A munkanélküliek száma / népesség mutatók kistérségenkénti adatai a következők:

(%)	Kistérség (db)
0-1,9	4
2-2,9	28
3-3,9	45
4-4,9	27
5-6,9	45
7-10	19

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételéből származnak.

Munkanélküliségi ráta

A munkanélküliségi ráta regionális tanulmányozásakor könnyen megfigyelhető, hogy az ország ketté van szakadva: vannak az északnyugati és a Budapest-közelí régiók, ahol ez az arányszám alacsony, és van az ország többi része, ahol viszont magas a munkanélküliségi ráta kistérségeként.

A legrosszabb a helyzet Magyarország északkeleti megyéiben (Szabolcs-Szatmár-Bereg, Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar), ahol a munkanélküliségi ráta 9 és 20% között mozog. Üdítő kivételt a debreceni (4%) és nyíregyházi(4,6%) kistérségek jelentenek.

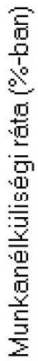
Az ország középső részein (Pest megye, Fejér megye) a mutató értéke általában 0 és 7 % között található, ez alól pl. a kunszentmiklósi kistérség (10,3%) képez kivételt.

Magyarország északnyugati megyéiben (Vas, Zala, Győr-Moson-Sopron) is kedvező képet kapunk, ha a kistérségekénti munkanélküliségi rátát vizsgáljuk: általában 0 és 5% között van, kivétel pl. a kaposvári kistérség a maga 6,5%-s munkanélküliségi rátájával.

Az alábbi táblázatban a kistérségek megoszlását láthatjuk, a munkanélküliségi ráta értéke szerinti csoportosításban:

Munkanélküliségi ráta (%)	Kistérség (db)
0-4,9	37
5-6,9	54
7-8,9	27
9-12,9	36
13-20	14

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételeiből származnak.

Legfeljebb nyolc általános iskolai osztályt végzett munkanélküliek száma

A maximum 8 általánost végzett munkanélküliek régiónkénti számát vizsgálva megállapíthatjuk, hogy jelentős kettéosztottság van Magyarországon. E tekintetben megkülönböztethetünk egy keleti (ahol ez az érték nagyon magas), és egy nyugati (ahol kevesebb a maximum 8 általánost végzett munkanélküliek száma) régiót. Az osztóvonal valahol a Duna környékén húzódik. Mivel ezen mutató nem arányszám, hanem a maximum 8 általános iskolát végzett munkanélküliek számát jelöli, ezért természetesen a legmagasabb értékeket a nagyvárosokban kaptuk, ahol a legnagyobb a népességszám.

A legtöbb maximum 8 általánost végzett munkanélküli Észak-kelet Magyarország (Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Hajdú- Bihar megyék) kistérségeiben található. Ezen területeken a számuk 700 és 16000 között ingadozik kistérségenként. A kevés kivétel közé tartozik a csengeri kistérség a maga 641 maximum 8 általánost végzett munkanélküliével.

Észak-nyugat Magyarországon (Vas megye, Győr-Moson-Sopron, Veszprém megyék) ellentétes képet kapunk: a maximum 8 általánost végzett munkanélküliek száma ezen régiók kistérségeiben a legalacsonyabb, általában 0 és 500 között mozog. A kivételek közé tartozik pl. a mosonmagyaróvári kistérség, ahol 620 alacsony végzettségű munkanélküli található.

Az ország déli régióiban is relatíve magas a számuk: általában 300 és 1500 között található. A kivételek közé sorolandó: pl. a kisteleki (287 fő) és a pécsváradi (227 fő) kistérség.

A maximum 8 általános iskolát végzett munkanélküliek számának kistérségenkénti eloszlását az alábbi táblázat mutatja:

Munkanélküli (fő)	Kistérség (db)
0-299	23
300-499	23
500-699	27
700-999	30
1000-1499	34
1500-16000	31

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételéből származnak.

Legfeljebb 8 általánossal rendelkezők aránya a munkanélküliek közül

A legfeljebb 8 általánossal rendelkezők munkanélküliek közti arányának országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatakor számottevő regionális differenciákkal találkozunk. Az ország délnyugati és keleti megyéinek kistérségeiben a viszonyszám értéke jóval magasabb, mint a középső és északnyugati területek kistérségeiben.

Az ország keleti részének (Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Hajdú-Bihar megye, Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben az intenzitási viszonyszám értéke általában 35 és 65 % között mozog, néhány helység kistérsége tartozik csupán a kivételek közé, mint amilyen pl. a debreceni (31%) vagy a belpátfalvai (31,9%) kistérség.

Magyarország délnyugati területeinek (Somogy megye, Tolna megye, Baranya megye) kistérségeiben a mutatószám értéke általában 40 és 65 % között található, a pécsi kistérség (34,8%) a kivételek számát gyarapítja.

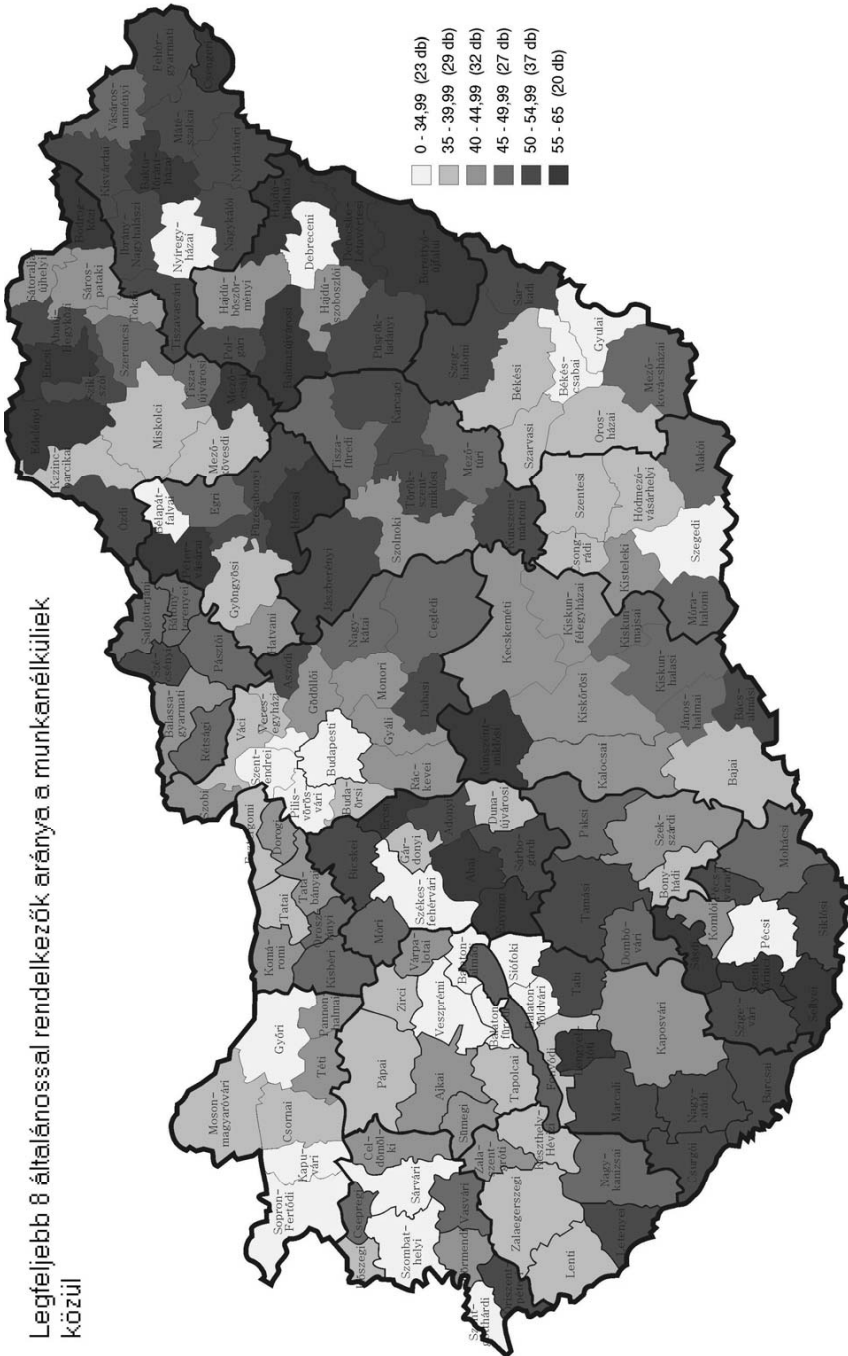
Az ország középső részének (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a viszonyszám értéke általában 35 és 50 % között található, ennél magasabb értéket pl. a kunszentmiklósi kistérségben (59,1%), alacsonyabbat pedig pl. a budapesti kistérségben (31,9%) regisztrálhatunk.

Magyarország északnyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye) kistérségeiben a viszonyszám nagysága általában 0 és 40 % között található. Kivétel pl. a csepregi kistérség (47,4%).

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a legfeljebb 8 általánossal rendelkező munkanélküliek aránya szerinti csoportosításban:

Max. 8 általánossal rendelkezők munkanélküliek közti aránya (%)	Kistérség (db)
0-34,9	23
35-39,9	29
40-44,9	32
45-49,9	27
50-54,9	37
55-65	20

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételéből származnak.

Alacsony végzettségű munkanélküliek száma

Az alacsony végzettségű munkanélküliek számának az egész országra kiterjedő, kistérségenkénti vizsgálatakor jelentős regionális különbségek tapasztalhatók. Az ország e tekintetben kettéosztottnak tekinthető: az északnyugati területek kistérségeiben alacsony egyedül az alacsony végzettségű munkanélküliek száma, az ország egyéb területein jóval magasabb értékekkel találkozunk.

Magyarország északnyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye) kistérségeiben a mutatószám nagysága általában 0 és 500 között található. Ez alól kivételt pl. a győri (2708 fő) vagy a szombathelyi (1326 fő) kistérség képez.

Az ország középső (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) és déli területeinek (Tolna megye, Baranya megye, Csongrád megye, Bács-Kiskun megye) kistérségeiben a mutatószám értéke általában 500 és 5200 között található. Negatív kivételként pl. Budapest (33295 fő), pozitív kivételként pedig pl. a kisteleki kistérség (402 fő) említhető. Persze a kistérségek populációjának nagysága alapvetően determinálja a mutatószám értékét, ebből következően a nagyvárosi kistérségeknél regisztrálhatjuk a legmagasabb értékeket.

Az ország keleti részének (Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Hajdú-Bihar megye, Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a mutató értéke általában 500 és 5200 között van. Kivétel a miskolci kistérség, ahol ez az érték 10869 fő.

Az alábbi táblázatban a kistérségek megoszlását láthatjuk, az alacsony végzettségű munkanélküliek száma szerinti osztályozásban.:

Alacsony végzettségű munkanélküliek	Kistérség (db)
0-499	28
500-999	50
1000-1599	36
1600-1999	25
2000-5199	27
5200-33000	2

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételéből származnak.

Alacsony végzettségű munkanélküliek aránya a munkanélküliek közül

Az alacsony végzettségűek arányát vizsgálva a munkanélküliek közt megállapítható, hogy a legmagasabb megoszlási viszonyszámok általában Észak-kelet és Dél-nyugat Magyarország kistérségeiben találhatók. Az ország északnyugati és déli területein ezen mutatószámok jóval alacsonyabbak.

Észak-kelet Magyarországon (Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyék) az index értéke nagyfokú volatilitást mutat, 0 és 70% között ingadozik. A kevés kivétel közé tartozik pl. a mezőcsáti (71%) kistérség.

Dél-nyugat Magyarországon (Somogy, Zala megyék) a mutatószám kismértékű ingadozást mutat, az értéke stabilan 60% és 70% között található.

Az arányszám mértéke Észak-nyugat Magyarországon (Vas, Győr-Moson-Sopron megyék) a legkisebb átlagosan, 0 és 63% között mozog általában. A kivételek közé sorolandó a csepregi (65%) és a celldömölki (64%) kistérség.

Dél-kelet Magyarországon (Csongrád, Békés megye) is hasonló a helyzet, a mutató értéke itt is 0 és 66 % között található.

Az alábbi táblázatban a vizsgált 168 kistérség alacsony végzettségű munkanélküliek aránya szerinti osztályozása látható:

Alacsony végzettségű munkanélküli (%)	Kistérség (db)
0-59	44
60-62	42
63-65	44
66-69	30
70-73	8

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételeiből származnak.

Középfokú, érettségi nélküli végzettséggel, szakmai oklevéllel rendelkező munkanélküliek száma

Azon munkanélküliek kistérségenkénti számának vizsgálatakor, kiknek legmagasabb végzettsége érettségi nélküli, szakmai oklevéllel, megállapíthatjuk, hogy az ország területén jelentős regionális eltérések találhatók. Az ország e tekintetben kettéosztottnak tekinthető: A Dunától keletre eső rész kistérségeiben jóval több érettségi nélküli, szakmai oklevéllel rendelkező munkanélkülit találunk, mint a Dunától nyugatra.

Kelet-Magyarország (Békés, Jász-Nagykun-Szolnok, Hajdú-Bihar, Heves, Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyék) kistérségeiben az ilyen végzettségű munkanélküliek száma általában 300 és 1500 között mozog. Ez alól kivételt képez pl. az egri kistérség a maga 294 ilyen végzettségű munkanélkülijével.

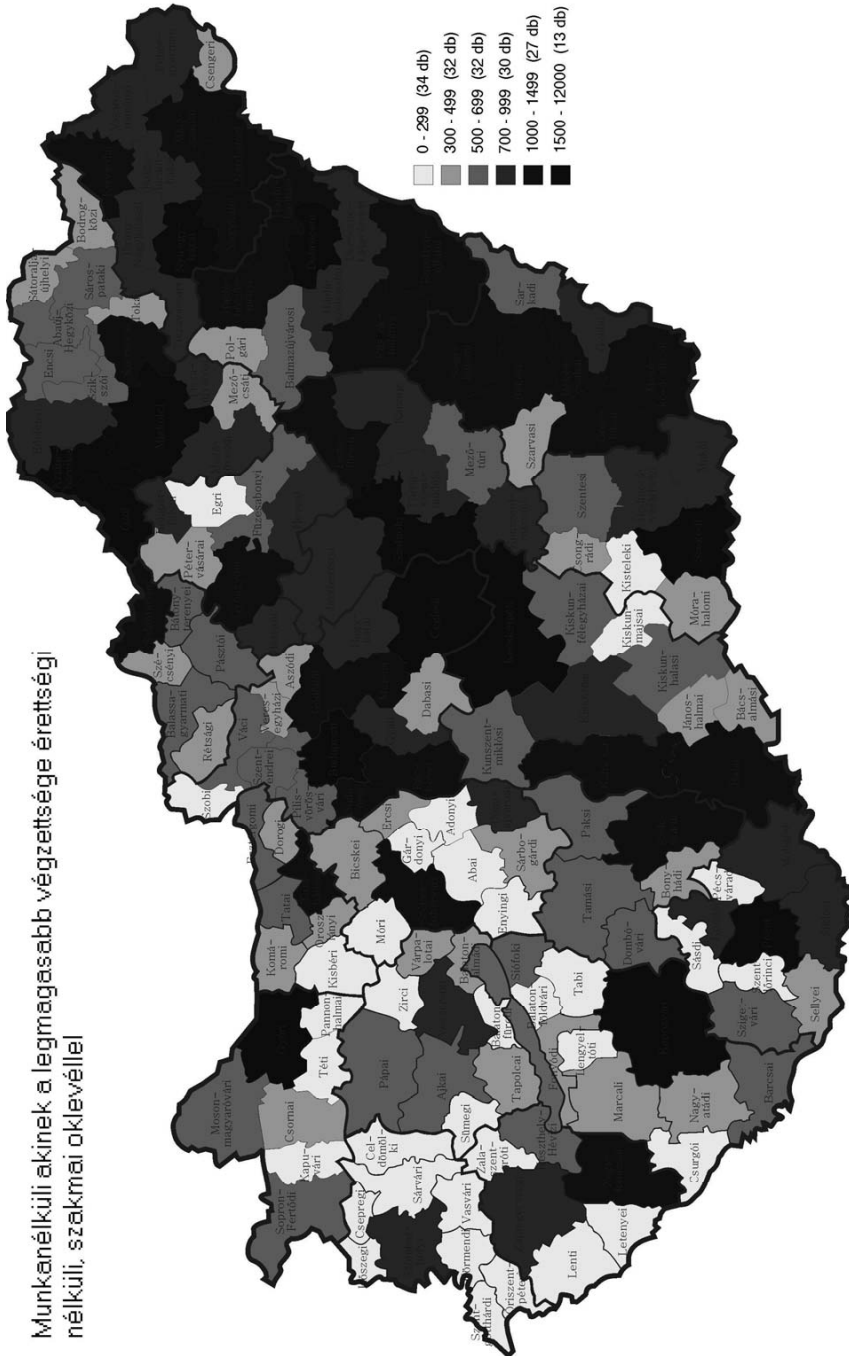
Magyarország észak-nyugati megyéinek (Vas, Zala, Győr-Moson-Sopron) kistérségeiben ez a mutató jóval alacsonyabb: általában 0 és 500 között található, mely alól pl. kivételnek számít a szombathelyi (704 fő) kistérség, azonban ezt betudhatjuk a város nagyvárosi jellegének.

Érdekes megfigyelni, hogy a mutatószám sajátosságából adódóan (nem arányszám, hanem aggregátum) a legmagasabb értékek bizonyos nagyvárosokban generálódtak (pl. Miskolc, Kaposvár, Szeged, Budapest).

Az alábbi táblázatban a kistérségek megoszlását láthatjuk az érettségivel nem rendelkező, szakmai okleveles munkanélküliek száma szerinti csoportosításában:

Munkanélküliek érettségi nélkül, szakmai oklevéllel (fő)	Kistérség (db)
0-299	34
300-499	32
500-699	32
700-999	30
1000-1499	27
1500-11000	12

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételéből származnak.

Érettségi nélküli, szakmai oklevéllel rendelkezők aránya a munkanélküliek közül

Az érettségi nélküli, szakmai oklevéllel rendelkezők munkanélküliek közti arányának országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatakor jelentős regionális különbségek észlelhetők. Az ország nyugati és déli megyéinek kistérségeiben általában jóval magasabb a mutatószám értéke, mint az egyéb területek kistérségeiben.

Magyarország északnyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye) kistérségeiben az intenzitási viszonyszám nagysága általában 32 és 47 % között található, ez alól pl. a sombathelyi kistérség jelent kivételt, ahol a mutató értéke kisebb 32 %-nál.

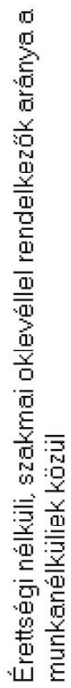
Az ország déli területeinek (Tolna megye, Baranya megye, Csongrád megye, Bács-Kiskun megye) kistérségeiben a viszonyszám értéke általában 32 és 40 % között van, ennél magasabb értéket pl. a szentesi vagy a békési kistérség kapcsán jegyezhetünk fel.

Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben az index értéke általában 0 és 36 % között marad.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az érettségi nélküli, szakmai oklevéllel rendelkezők száma szerinti csoportosításban:

Érettségi nélküli, szakmai oklevéllel rendelkezők aránya a munkanélküliek között (%)	Kistérség (db)
0-31	37
32-33	39
34-35	46
36-39	32
40-47	14

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételéből származnak.

Legfeljebb érettségivel rendelkező munkanélküliek száma

Azon munkanélküliek számának kistérségenkénti vizsgálatakor, kiknek maximum érettségjük van, nehezen lelhetők fel regionális különbségek Magyarországon. Annyi azonban nagy vonalakban megállapítható, hogy az ilyen végzettségű munkanélküliek száma főleg az ország délkeleti régióinak (Csongrád, Békés, Hajdú-Bihar megyék) kistérségeiben jelentős, míg az északnyugati területek kistérségeiben alacsonyabb a számuk. A mutatószám jellegéből (nem arányszám, hanem aggregátum) adódóan a legnagyobb értékeket a magas népsűrűséggel rendelkező nagyvárosokban kapjuk, mint pl. a székesfehérvári (1070 fő), kaposvári (1064 fő) vagy debreceni (2462 fő) kistérség.

Észak-kelet Magyarországon (Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyék) a mutató értéke általában 100 és 500 között mozog, ritkán haladja csak meg az 500-s értéket. Ezen kivételek közé tartozik pl. a debreceni (2462 fő) és a miskolci (4656 fő) kistérség, melyeknél a mutató magas értékét elsősorban a kistérség nagyvárosi jellegének (nagy népesség) köszönheti.

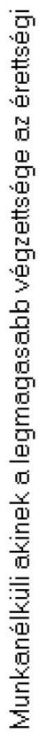
Észak-nyugat Magyarországon (Vas, Zala, Győr-Moson-Sopron megye) a maximum érettségivel rendelkező munkanélküliek száma kistérségenként átlagosan alacsonyabbnak mondható, mint az ország egyéb régióiban: ritkán haladja meg a 300 főt számuk kistérségenként. E ritka kivételek között található pl. a szombathelyi kistérség (566 fő), mely betudható a lakosság magas számának.

A legrosszabb helyzet Csongrád és Békés megyében lelhető fel, ahol a kistérségenkénti, maximum érettségivel rendelkező munkanélküliek száma általában 300 fölött található, a szegedi kistérség vonatkozó értéke pl. 2453 munkanélküli.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a maximum érettségivel rendelkező munkanélküliek száma szerint.

Munkanélküli (fő)	Kistérség (db)
0-99	19
100-299	68
300-499	41
500-999	28
1000-18000	12

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételéből származnak.

Legfeljebb érettségivel rendelkezők aránya a munkanélküliek közül

Ha az érettségivel rendelkezők arányát vizsgáljuk a munkanélküliek között országos szinten, jelentős területbeli eltéréseket tapasztalhatunk. E mutató vonatkozásában az ország három részre osztottá tekinthető: a nyugati régiókban a legmagasabbak, a keleti régiókban a legalacsonyabbak az értékek, míg az ország középső vidékein a mutatószám értékei is az országos átlag környékén találhatók.

Az ország keleti részének (Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Hajdú-Bihar megye, Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a viszonyszám értéke általában 0 és 13 % között mozog, ez alól néhány nagyváros (Debrecen, Miskolc, Nyíregyháza) kistérségei jelentenek kivételt, ahol a mutatószám értéke 22 % fölött regisztrálható.

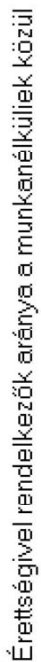
Az ország nyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye, Somogy megye, Tolna megye) kistérségeiben a mutató értéke általában 15 és 30 % között található, ez alól pl. a téti és a lengyeltóti kistérség jelent kivételt, ahol ez a mutató alacsonyabb.

Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a viszonyszám értéke általában 13 és 18 % között található, kivételnek pl. a kunszentmiklósi (ahol a mutatószám értéke alacsonyabb), és a budapesti (ahol pedig a mutatószám értéke magasabb) kistérség említhető.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az érettségivel rendelkezők munkanélküliek közti eloszlásának nagysága szerinti csoportosításában:

Érettségivel rendelkezők aránya a munkanélküliek között (%)	Kistérség (db)
0-12,9	35
13-14,9	28
15-17,9	34
18-21,9	37
22-29,9	31
30-35	3

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételéből származnak.

Felsőfokú végzettséggel rendelkező munkanélküliek száma

Azon munkanélküliek vizsgálatakor, kiknek legmagasabb végzettsége főiskolai vagy egyetemi, alapvetően két kardinális megállapítást tehetünk. Először is az ország jól láthatóan két részre osztható: a keleti régiók kistérségeiben átlagosan magasabb ezen munkanélküliek száma, mint a nyugati területeken. Másodszor, a mutató jellegéből adódóan (nem arányszám, hanem aggregátum) a legmagasabb értékek a legnagyobb népességgel rendelkező nagyvárosokban generálódtak.

Észak-kelet Magyarországon (Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyék) a mutató értéke általában 15 és 85 fő között mozog, ez alól képez kivételt pl. a mezőcsáti kistérség a maga 10 főjével.

Az ország északnyugati (Vas megye, Zala megye, Veszprém megye, Győr-Moson-Sopron megye) és déli (Tolna, Baranya, Somogy megye) területein a mutató jelentősen ingadozik, általában 0 és 85 fő között.

Az ország középső részeinek (Pest megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a mutatószám stabilabb, értéke általában 45 és 85 fő között mozog. Ez alól képez kivételt pl. a kunszentmiklósi kistérség (11fő)

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az egyetemet vagy főiskolát végzett munkanélküliek számának vonatkozásába:

Munkanélküli (fő)	Kistérség (db)
0-14	27
15-24	33
25-44	39
45-84	34
85-4800	35

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételeiből származnak.

Felsőfokú végzettségűek aránya a munkanélküliek közül

A felsőfokú végzettségűek arányát vizsgálva a munkanélküliek között megállapítható, hogy országos szinten jelentős regionális különbségek tapasztalhatók. Az ország keleti, elmaradottabb területein általánosságban alacsonyabb a felsőfokú végzettségűek aránya a munkanélküliek között, mint Magyarország nyugati és déli területein.

Hajdú-Bihar, Borsod-Abaúj-Zemplén és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében ez a mutató általában 0 és 3 % között mozog. A kevés kivétel közé tartozik a nyíregyházi (3-5%) és a debreceni (6-10%) kistérség. A mutatószám volatilitása ezen régiókban a legnagyobb, 0-tól 10 %-ig mindenfajta érték található.

Az ország középső területein Heves, Jász-Nagykun-Szolnok, Pest, Bács-Kiskun megyék) az intenzitási viszonyszámok alakulása sokkal kisebb változékonyságot mutat. Ezen régiókban a mutató értéke általában 1 és 3 % között található. A kevés kivétel közé tartozik a kiskunszentmiklósi kistérség a maga 0,6 %-ával.

Az észak-nyugati régiók (Győr-Moson-Sopron, Vas, Veszprém, Komárom megyék) vonatkozásában a mutatószám értéke általában 3 és 10 % között mozog. Budapest a maga 9,55 %-os értékével a legmagasabb kategóriába tartozik.

A déli régiók (Somogy, Baranya, Bács-Kiskun, Csongrád) kistérségeinek viszonyszáma általában 2 és 5 % között található, a siklósi (0,9%) és a szegedi (7,4%) kistérség a kevés kivétel számát gyarapítja.

A vizsgált 168 kistérség adatai a következők:

(%)	Kistérség (db)
0-0,9	17
1-1,9	52
2-2,9	39
3-4,9	41
5-5,9	6
6-10	13

A kimutatás alapadatai a Központi Statisztikai Hivatal 2004. évi közzétételéből származnak.

II. A regisztrált (nyilvántartott, bejelentkezett) felnőttképzési intézmények elemzése

Regisztrált intézmények száma

A regisztrált intézmények számának és megoszlásának országis szintű, kistérségenkénti vizsgálatakor jelentős térségbeli különbségekkel nem találkozunk. Annyi azonban megállapítható, hogy az ország délkeleti és középső területeinek kistérségeiben átlagosan az országos átlag fölötti a regisztrált intézmények száma. Emellett az is regisztrálható, hogy a mutatószám sajátosságából adódóan (aggregátum és nem arányszám) a legmagasabb értékeket a nagy populációval rendelkező nagyvárosok kistérségeiben veszi föl.

Magyarország délkeleti régióinak (Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a mutató értéke kevés kivételtől eltekintve 3 és 15 között mozog. A kivételek közé tartozik pl. a hódmezővárosi kistérség, ahol 20 db regisztrált intézményt jegyezhetünk fel.

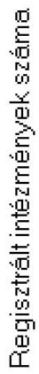
Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a mutatószám értéke általában 7 és 200 között van. Pozitív kivételként a budapesti kistérség (2063 db), negatív példaként pedig az ercsi kistérség említhető, ahol a regisztrált intézmények száma: 2db.

Az ország egyéb területeinek kistérségeiben a mutatószám értéke általában 0 és 15 között található, a kivételt a nagyvárosi kistérségek jelentik, ahol a telephelyek száma általában 20 és 200 közötti.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a regisztrált intézmények száma szerinti csoportosításban:

Regisztrált intézmények száma	Kistérség (db)
0-2	29
3-6	46
7-14	41
15-19	11
20-199	40
200-2100	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Regisztrált intézmények telephelyeinek száma

A telephelyek számának országos szintű kistérségenkénti vizsgálatakor jelentős regionális különbségek nem láthatók. Értelmszerűen, mivel nem viszonyszámmal, hanem aggregátummal dolgozunk, a legnagyobb értékeket a nagyvárosi (Budapest, Miskolc, Győr, Pécs, Kaposvár, Szeged, Debrecen, Nyíregyháza) kistérségekben kapjuk.

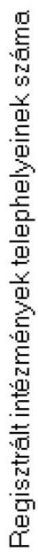
Az is megfigyelhető, hogy egy-egy nagyváros környékén jóval kevesebb, az országos átlagnál kisebb a telephelyek száma, mely empirikus tény logikus konzekvenciája a nagyváros közelségének.

Országos szinten a legtöbb telephellyel a budapesti kistérségben találkozunk (826), míg nem rendelkezik telephellyel a vasvári, a lengyeltóti, a csepregi, a sarkadi, a jános-halmi, a mezőcsáti, a polgári, a szikszói, az enyingi, az adonyi, a sásdi, a bodrogi és az abaújhelyi kistérség.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja, a telephelyek száma szerinti csoportosításban:

Telephelyek száma	Kistérség (db)
0	15
1-4	59
5-9	42
10-19	29
20-39	11
40-99	11
100-900	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Regisztrált intézmények és telephelyeik száma

A regisztrált intézménynek és telephelyeik számának egész Magyarországot átölelő, kistérségenkénti vizsgálatok jelentős regionális különbségekkel nem találkozunk. Annyi azért megállapítható, hogy az ország középső és délkeleti vidékeinek kistérségei vannak a legkedvezőbb helyzetben a regisztrált intézmények és telephelyeik számát illetően. Emellett az is leszögezhető, hogy a mutatószám tulajdonságából adódóan (aggregátum és nem viszonyyszám) a legmagasabb értékeket egyes nagyvárosi, nagy létszámú populációval rendelkező kistérségekben kapjuk.

Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a mutató értéke általában 10 és 100 között mozog, a budapesti kistérség (2889 db) a pozitív kivételek, a nagykáti kistérség (9 db) pedig a negatív kivételek számát gyarapítja.

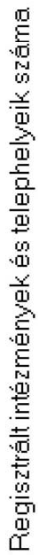
Magyarország délkeleti régióinak (Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a mutató értéke kevés kivételtől eltekintve 10 és 40 között van, kivétel pl. a szegedi kistérség (244 db).

Az ország egyéb területeinek kistérségeiben a mutatószám értéke általában 0 és 20 % között található, a kivételeket a nagyvárosi kistérségek (pl. szombathelyi, kaposvári, stb.) jelentik, ahol magasabb értékekkel találkozunk.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a regisztrált intézmények és telephelyeik száma szerinti csoportosításban:

Regisztrált intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0-9	67
10-19	41
20-39	26
40-99	19
100-299	14
300-3000	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

100 000 hektárra jutó regisztrált telephelyek száma

A 100 000 hektárra jutó felnőttképzési telephelyek számát vizsgálva a legkedvezőbb helyzetben az ország középső régiói vannak. Némiképp mögöttük találhatók az Magyarország nyugati és déli kistérségei, míg a keleti területek e tekintetben is az elmaradottak közé tartoznak. Országos szinten a budapesti kistérségben található a legtöbb felnőttképzési telephely, a számuk 206 és 1600 között van. A legrosszabb helyzetben a Kelet-Magyarországi kistérségek mellett Somogy megye északnyugati kistérségei tartoznak.

A Duna-Tisza közében található kistérségekben a 100 000 hektárra jutó felnőttképzési telephelyek száma 0 és 40 között ingadozik. A legkedvezőtlenebb helyzetben a nagy-kátai és a jánoshalmi kistérség van, ahol a telephelyek száma 5 alatt marad.

Az ország keleti területein, a Tiszántúlon a telephelyek száma általában 5 alatt marad a kistérségeket vizsgálva, persze kivételek itt is vannak. Közéjük tartozik a miskolci és a debreceni kistérség, melyeknél ez a szám 40 és 206 között található.

Magyarország délkeleti területeit vizsgálva (Csongrád, Békés megye) már kedvezőbb képet kapunk, itt, néhány kivételtől eltekintve, 10 és 40 közötti felnőttképzési telephely található 100.000 hektáronként és kistérségenként.

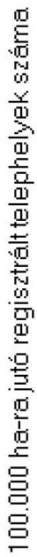
Nyugat-Magyarországon (Vas, Zala, Veszprém megye) a telephelyek száma elég nagy volatilitást mutat: 0 és 200 között mozog.

Össességében, a vizsgált 168 kistérséget tekintve az alábbi adatokat kaptuk:

A 100.000 hektárra jutó felnőttképzési telephelyek száma:

- 0-4: 53 db kistérség
- 5-9: 29.db kistérség
- 10-14: 26 db kistérség
- 15-39: 35 db kistérség
- 40-205: 24 db kistérség
- 206-1600: 1 db kistérség

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból és a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételéből származnak.

10 000 főre jutó regisztrált telephelyek száma

A 10 000 főre jutó regisztrált telephelyek számának országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatakor számottevő regionális különbségek nem lelhetőek fel. Annyi azonban megállapítható, hogy az ország déli és északnyugati megyéinek kistérségeiben átlagosan a viszonyszám értéke valamivel az országos átlag fölött van, míg az egyéb területek kistérségeiben alacsonyabb százalékokkal találkozunk.

Az ország déli területeinek (Tolna megye, Baranya megye, Csongrád megye, Bács-Kiskun megye) kistérségeiben a viszonyszám értéke általában 1 és 8 között van, a kivételek közé pl. a jánoshalmi kistérséget sorolhatjuk, ahol egyáltalán nincsen regisztrált telephely.

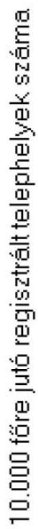
Magyarország északnyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye) kistérségeiben az intenzitási viszonyszám nagysága általában 0 és 8 % között található.

Az ország egyéb vidékeinek kistérségeiben a viszonyszám alakulása területei kiegyensúlyozottságot mutat: néhány nagyváros (pl. Eger, Nyíregyháza, Debrecen, Szolnok) kistérségeiben a mutató 3 és 8 % közötti értékeket vesz fel, míg a kisebb helységek kistérségeiben általában 0 és 1,5 % közti értéket.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a 10000 főre jutó regisztrált telephelyek száma szerinti csoportosításban:

10000 főre jutó regisztrált telephelyek száma	Kistérség (db)
0-0,9	59
1-1,9	57
2-2,9	27
3-7,9	24
8-35	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból és a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételéből származnak.

10 000 foglalkoztatottra jutó regisztrált telephelyek száma

A 10000 foglalkoztatottra jutó regisztrált telephelyek számát vizsgálva megállapítható, hogy országos szinten a legkedvezőbb helyzetben a déli régiók, kevésbé kedvezőben pedig az ország észak-nyugati területei, valamint némely Közép-Magyarországi régió található.

Kelet-Magyarországon (Hajdú-Bihar, Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyék) a telephelyek száma kistérségenként jelentős különbségeket mutat, országos szinten itt a legjelentősebb az intenzitási mutató volatilitása. A viszonyszám ezen területek kistérségeiben általában 0 és 10 között található, persze akadnak kivételek. Ezek közé tartozik a nyíregyházi és a debreceni kistérség, melyeknél a telephelyek száma 10 és 25 között található.

Az ország déli régióiban (Baranya, Csongrád, Tolna, Bács-Kiskun megyék) a telephellyel való ellátottság meglehetősen jónak mondható és emellett itt a legkiegyensúlyozottabb az országban. E területek kistérségeiben az intenzitási viszonyszám általában 2 és 10 között mozog, negatív kivételnek a jánoshalmi (0-2), pozitívnak pedig a szegedi kistérség (10-25) említhető.

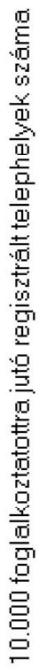
Nyugat-Magyarország valahol a keleti és a déli régiók között helyezkedik el mind a telephellyel való ellátottságot, mind pedig az ellátottság adott régión belüli egyenlenségét vizsgálva.

A Budapesti régió azon 14 kistérség közé tartozik, ahol a telephelyek száma a legmagasabb: 10-25.

Összességében, a 10000 foglalkoztatottra jutó telephelyek száma az alábbiak szerint alakult:

Telephely (db)	Kistérség (db)
0-1,9	44
2-2,9	27
3-4,9	36
5-9,9	47
10-25	14

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból és a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételéből származnak.

1 000 munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek száma

Az 1000 munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek számát vizsgálva megállapítható, hogy Kelet-Magyarország van a legrosszabb helyzetben, míg az ország nyugati területei a legkedvezőbbben.

Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Hajdú-Bihar megyében a telephelyek száma általában 0 és 5 között található, persze akadnak kivételek: pl. a debreceni kistérségben számuk 10 fölött van.

A középső régiókban, a Duna-Tisza közében található kistérségekben ingadozik a legkevésbé a telephelyek száma: a kevés kivételtől eltekintve 2 és 10 között található. Ezen kivételek közé tartozik pl. a jánoshalmi kistérség, ahol a telephelyek száma 0 és 1 között van.

A nyugati megyékben (Vas, Győr-Moson-Sopron, Zala, Veszprém megyék) vannak a munkanélküliek leginkább ellátva felnőttképzési telephellyel. Ezen megyék kistérségeiben a vonatkozó intenzitási viszonyszám általában 5 és 24 között található. Kivételnek a csepregi és a vaskút kistérség számít, ahol ez a mutató 0 és 1 között van.

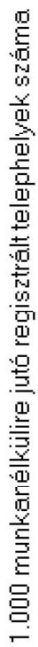
A viszonyszám volatilitást elemezve, a mutató legnagyobb ingadozását Magyarország dél-nyugati területein találjuk, ahol a telephelyek száma 0 és 24 között található.

Összességében, a vizsgált 168 kistérséget tekintve az alábbi adatokat kaptuk:

Az 1000 munkanélkültre jutó felnőttképzési telephelyek szám:

- 0-0,9: 34 db. kistérség
- 1-1,9: 23 db. kistérség
- 2-4,9: 54 db. kistérség
- 5-9,9: 38 db. kistérség
- 10-23,9: 18 db. kistérség
- 24-70: 1 db. kistérség

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból és a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételéből származnak.

1 000 legfeljebb 8 általánossal rendelkező munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek száma

Az 1000 legfeljebb 8 általánossal rendelkező munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek számának és eloszlásának országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatokor hangsúlyos területbeli differenciákkal szembesülünk. Az ország keleti régióinak kistérségeiben a viszonyszámok alakulása általában az országos átlag alatt van. Az északnyugati területek kistérségeinek mutatói a legmagasabbak, míg az egyéb térségek kistérségeinek intenzitási viszonyszámai az országos átlag körül vannak.

Az ország keleti részének (Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Hajdú-Bihar megye, Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a mutató nagyrészt 0 és 10 közötti értékeket vesz fel, mely alól kivételt pl. a nyíregyházai kistérség (18,8).

Magyarország északnyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye) kistérségeiben az intenzitási viszonyszám nagysága általában 5 és 78 között mozog, a csepregi (0) és a vaskúti (0) kistérség a kivételek számát szaporítja.

Az ország egyéb területeinek kistérségeiben a mutató általában 2 és 78 közötti értéket vesz fel, a csúcsot az egri kistérség jelenti, ahol az 1000 maximum 8 általánossal rendelkező munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek száma 96,4.

Az alábbi táblázatban a kistérségek megoszlását láthatjuk az 1000 legfeljebb 8 általánossal rendelkező munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek száma szerinti csoportosításban:

1000, max. 8 általánossal rendelkező munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek száma	Kistérség (db)
0-1,9	33
2-4,9	33
5-9,9	34
10-29,9	50
30-77,9	17
78-122	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból és a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételéből származnak.

1 000 alacsony végzettségű munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek száma

Az 1000 alacsony végzettségűre jutó regisztrált telephelyek kistérségenkénti országos vizsgálatakor jelentős regionális különbségek tárhatók fel. Megállapítható, hogy az ország nyugati régióinak (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Veszprém megye, Somogy megye) kistérségeiben a mutató értéke az országos átlag fölött van. Szintén kedvező helyzetben vannak a Csongrád és Békés megyei kistérségek, míg az északkeleti megyékben (Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg) már jóval alacsonyabb a kistérségek regisztrált telephelyekkel való ellátottsága.

Az északkeleti területek kistérségeiben általában 0 és 1,5 között található a mutató értéke, ez alól kivételt csak néhány nagyváros (Nyíregyháza, Debrecen, Eger) kistérségei képeznek kivételt, ahol magasabb értékeket regisztrálhatunk.

Az ország északnyugati régiói jóval kedvezőbb helyzetben vannak a regisztrált telephellyel való ellátottság tekintetében: a mutató értéke általában 1,5 és 30 között található. Negatív kivételként a csepregi és a vaskúti kistérség említhető, ahol ez az érték alacsonyabb (0 és 1,5 közötti.)

Az alábbi táblázatban a kistérségek megoszlását láthatjuk az 1000 alacsony végzettségűre jutó regisztrált telephelyek száma szerinti csoportosításban:

1000 alacsony végzettségűre jutó regisztrált telephelyek száma	Kistérség (db)
0-1,49	32
1,5- 4,9	45
5-9,9	46
10-19,9	33
20-29,9	9
30-100	3

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból és a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételéből származnak.

III.

Az OKJ képzéseket oktató regisztrált telephelyek száma (a szakképesítések tanulmányi területei szerint)

A térképek az Országos Képzési Jegyzékben (OKJ) szereplő képzéseket mutatják be. Az OKJ-ban szereplő képzések kódszámai a következő séma szerint épülnek föl:

xy_wxyz_xy

A szakképesítés azonosító számának első két számjegye a szakképesítés szintje, ezek 21-től 71-ig terjednek és jelentésük a következő:

21-71	a szakképesítés azonosító számának első két számjegye a szakképesítés szintje
21	befejezett iskolai végzettséget nem igénylő szakképesítések
31	- a nyolcadik évfolyam elvégzésével tanúsított alapfokú iskolai végzettségre épülő szakképesítések, vagy - a tizenhatodik életévét betöltött, az általános iskola hatodik évfolyamát elvégzett és a nappali rendszerű iskolai oktatás keretében a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. Törvény (a továbbiakban: közoktatási törvény) 27. § (8) bekezdésében szabályozott kétéves felzárkóztató oktatást eredményesen befejezett tanulók számára választható szakképesítések, vagy - a tizenhatodik életévét betöltött, az általános iskola hetedik évfolyamát elvégzett és a nappali rendszerű iskolai oktatás keretében a közoktatási törvény 27. § (8) bekezdésében szabályozott egyéves felzárkóztató oktatást eredményesen befejezett tanulók számára választható szakképesítések
32	nyolcadik évfolyam elvégzésével tanúsított alapfokú iskolai végzettségre épülő és szakmai előképzettséghez kötött szakképesítések
33	- a tizedik évfolyamra épülő szakképesítések, vagy - a tizenhatodik életévét betöltött, a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. Törvény (a továbbiakban: közoktatási törvény) 27. § (8) bekezdésében szabályozott feltételekkel a tanulók számára választható szakképesítések
34	tizedik évfolyamra épülő és szakmai előképzettséghez kötött szakképesítések
51	a középiskola utolsó évfolyamának elvégzéséhez kötött szakképesítések, amelyek jellemzően fizikai tevékenység ellátására jogosítanak
52	középiskola utolsó évfolyamának elvégzéséhez vagy érettségi vizsgához kötött szakképesítések, amelyek jellemzően szellemi tevékenység ellátására jogosítanak
53	érettségi vizsgához és meghatározott szakmai előképzettséghez kötött szakképesítések
54	érettségi vizsgához vagy érettségi vizsgához és meghatározott szakmai előképzettséghez kötött emelt szintű szakképesítések
55	érettségi vizsgához kötött felsőfokú szakképesítések
71	felsőfokú iskolai végzettségre épülő szakképesítések

A szakképesítés azonosító számának harmadik-hatodik számjegye a szakképesítés tanulmányi területe. E számok 1408 és 8999 között vannak.

E négyjegyű kódok első két számjegye szerinti tagolás alapján szakmacsoportonkénti csoportosítást kapunk. Ezek a szakmacsoportok tanulmányunkban igen nagy szerepet játszanak, mivel a jobb átláthatóság érdekében e csoportok alapján is készítettünk sűrűségi térképeket. A csoportok a következők:

Oktatói, pedagógiai	14
Művészeti	18
Gazdasági és igazgatási	34
Számítástechnikai	46
Egészségügyi	50
Kis- és nagyüzemi ipari	52
Műszaki, technikai	54
Építészeti	58
Mező-, erdő- és halgazdasági	62
Háztartásgazdasági	66
Szállítási, hírközlési	70
Személyi szolgáltatási, vendéglátói, kereskedelmi, idegenforgalmi	78
Kulturális és tájékoztatási	84
Egyéb, más ágazatba nem sorolható	89

A csoportok tagjai, tehát a középső négyjegyű kód szerinti képesítések alapján is bemutatjuk a felnőttképzés ellátottságát. E szakmák, képesítések a következők:

14 Oktatói, pedagógiai képesítések

1408 Szakmai, gyakorlati oktatói képesítések

1499 Egyéb oktatói, pedagógiai képesítések

18 Művészeti képesítések

1811 Képzőművészeti képesítések

1812 Iparművészeti képesítések

1822 Zeneművészeti képesítések

1832 Színművészeti, előadóművészeti képesítések

1833 Táncművészeti szakképesítések

1842 Film- és fotóművészeti képesítések

1852 Építőművészeti képesítések

1899 Egyéb művészeti képesítések

34 Gazdasági és igazgatási képesítések

3404 Ügyviteli képesítések

3426 Irodai könyvelő és adatfeldolgozó gépkezelői képesítések

3432 Pénzügyi és számviteli ügyintézői képesítések

- 3433 Külkereskedelmi képesítések
- 3434 Vezetői (menedzseri) képesítések
- 3435 Gazdasági ügyintézői és szervezői képesítések
- 3436 Pénzügyi és számviteli szakértői képesítések
- 3437 Könyvvizsgáló, revizor és adótanácsadó képesítések
- 3438 Statisztikai képesítések
- 3439 Egyéb gazdasági és kereskedelmi képesítések
- 3440 Banki és biztosítási ügyintézői képesítések
- 3441 Banki és biztosítási szakértői képesítések
- 3442 Személyügyi képesítések
- 3443 Munkaerőpiaci szolgáltatási képesítések
- 3452 Helyi és közigazgatási ügyintézői képesítések
- 3462 Intézményigazgatási ügyintézői képesítések
- 3472 Oktatásszervezési képesítések

46 Számítástechnikai képesítések

- 4641 Számítástechnikai képesítések

50 Egészségügyi képesítések

- 5002 Orvosi kisegítő és közegészségügyi képesítések
- 5008 Rehabilitációs és fizioterápiás gyógyászati képesítések
- 5012 Egészségügyi ápolói képesítések
- 5015 Szülész(nő)i képesítések
- 5018 Egészségügyi asszisztensi képesítések
- 5030 Orvostechnológiai képesítések
- 5046 Fogászati egészségügyi képesítések
- 5052 Gyógyszertári asszisztensi képesítések
- 5070 Egészségügyi csecsemő- és gyermekotthoni gondozói képesítések

52 Kis- és nagyüzemi ipari képesítések

- 5211 Bányászati ipari képesítések
- 5212 Élelmiszeripari képesítések
- 5216 Építőipari képesítések
- 5220 Építőanyag-ipari képesítések
- 5222 Erősáramú villamosipari képesítések
- 5223 Gyengeáramú villamosipari képesítések
- 5224 Távközlési képesítések
- 5232 Kohászati képesítések
- 5233 Fémmegmunkáló-ipari, felületkezelői képesítések
- 5234 Gépjárműszerelő és -javítóipari képesítések
- 5235 Mezőgazdaságigép-szerelő és javítóipari képesítések
- 5236 Egyéb gépeket szerelő és javítóipari képesítések
- 5237 Mechanikai műszeripari képesítések
- 5239 Egyéb fémipari képesítések
- 5241 Járműipari, közlekedésgépészeti képesítések
- 5242 Élelmiszeripari gépkezelői képesítések

- 5243 Könnyűipari gépkezelői képesítések
- 5244 Vegyialapanyag- és termékgyártógép-kezelői képesítések
- 5245 Építőanyag-ipari gépkezelői képesítések
- 5246 Kohászati, fémmegmunkáló-ipari gépkezelői képesítések
- 5247 Gyártósori összeszerelői képesítések
- 5249 Egyéb gépészeti szerelő képesítések
- 5251 Bányászati gépkezelői képesítések
- 5252 Energetikai gépkezelői, kazánkezelői képesítések
- 5253 Vízellátási gépkezelői képesítések
- 5256 Építőipari gépkezelői képesítések
- 5257 Anyagmozgatógép, település és köztisztasági munkagépkezelői képesítések
- 5259 Egyéb gépkezelői képesítések
- 5262 Famegmunkáló-ipari képesítések
- 5272 Bőr- és cipőipari képesítések
- 5274 Textilipari képesítések
- 5276 Ruházati és szőrmeipari képesítések
- 5278 Nyomdaipari képesítések
- 5282 Laboránsi (ipari) képesítések
- 5286 Optikus, látszerész képesítések
- 5291 Háziipari képesítések
- 5292 Vegyesipari képesítések
- 5293 Kézművesipari képesítések
- 5294 Raktározási képesítések

54 Műszaki, technikus képesítések

- 5401 Műszaki mérési, tervezési és rajzoló képesítések
- 5411 Könnyűipari műszaki, technikus képesítések
- 5412 Vegyipari műszaki, technikus képesítések
- 5422 Erősáramú villamosipari műszaki, technikus képesítések
- 5423 Gyengeáramú villamosipari és elektronikai műszaki, technikus képesítések
- 5424 Távközlési technikus képesítések
- 5432 Kohóipari műszaki, technikus képesítések
- 5436 Bányászati műszaki, technikus képesítések
- 5441 Közlekedésgépészeti műszaki, technikus képesítések
- 5442 Gépipari műszaki, technikus képesítések
- 5443 Építő- és épületgépészeti műszaki, technikus képesítések
- 5449 Egyéb gépészeti műszaki, technikus képesítések
- 5452 Mező-, erdő- és halgazdasági gépészeti műszaki, technikus képesítések
- 5470 Környezet- és természetvédelmi műszaki, technikus képesítések
- 5482 Üzemvezetési, -szervezési képesítések
- 5483 Üzemfenntartási képesítések
- 5499 Egyéb műszaki, technikus képesítések
- 58 Építészeti képesítések
- 5801 Általános építészeti képesítések

5812 Terület- és településfejlesztési építési képesítések

5832 Közlekedésepítési, üzemfenntartási képesítések

5842 Vízügyi építési, üzemfenntartási képesítések

62 Mező-, erdő- és halgazdasági képesítések

6201 Általános mezőgazdasági képesítések

6203 Állattenyésztési képesítések

6206 Növénytermesztési képesítések (kertészeti nélkül)

6207 Kertészeti képesítések

6208 Takarmányozási képesítések

6222 Élelmiszertechnikai képesítések

6232 Állat-egészségügyi képesítések

6249 Egyéb mezőgazdasági képesítések

6262 Erdőgazdasági képesítések

6272 Halgazdasági képesítések

6280 Mező-, erdő- és halgazdasági gépészeti és gépkezelői képesítések

66 Háztartásgazdasági képesítések

6601 Háztartásgazdasági képesítések

70 Szállítási, hírközlési képesítések

7001 Általános közlekedési forgalmi képesítések

7010 Közlekedési üzemviteli technikai képesítések

7026 Postaforgalmi képesítések

78 Személyi szolgáltatási, vendéglátói, kereskedelmi, idegenforgalmi képesítések

7812 Fodrász és kozmetikus képesítések

7822 Vendéglátói képesítések

7826 Szakács, cukrász képesítések

7842 Kelmefestő és vegytisztító képesítések

7862 Kereskedelmi (kiskereskedelmi) képesítések

7872 Idegenforgalmi képesítések

7882 Kulturális szolgáltatási képesítések

7898 Környezetvédelmi szolgáltatási képesítések

7899 Egyéb szolgáltatási képesítések

84 Kulturális és tájékoztatási képesítések

8402 Újságírói képesítések

8407 Közművelődési képesítések

8409 Egyéb tájékoztatási képesítések

8419 Egyéb kulturális képesítések

8422 Könyvtári képesítések

8425 Múzeumi képesítések

8429 Egyéb dokumentációs képesítések

89 Egyéb, más ágazatba nem sorolható képesítések

8912 Rendvédelmi képesítések

8915 Tűzvédelmi képesítések

8917 Katonai képesítések

- 8919 Egyéb védelmi és katonai képesítések
- 8933 Szociális képesítések
- 8962 Testnevelési és sport képesítések
- 8999 Egyéb, máshová nem sorolható képesítések

A szakképesítés azonosító számának hetedik-nyolcadik számjegye az azonos szakképesítési szinten és tanulmányi területen belüli sorszám.

Az „xy_wxyz_xy” séma szerinti első és utolsó két számjeggyel tanulmányunkban nem foglalkoztunk, tudniillik ez a csoportosítás már túl részletes ahhoz, hogy az ilyen tagolásban készített sűrűségi térképekből a döntéshozatalt érdemben támogató következtetéseket lehessen levonni.

Az általunk készített térképek tehát a középső, négy-számjegyű kód, valamint ennek csoportosított változata (a négy számjegy első két számjegye; szakma-, képesítéscsoportok) alapján készültek.

Oktatói, pedagógiai képezéseket (14) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

Az oktatói, pedagógiai képezéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik számának és megoszlásának országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatokor jelentős regionális eltérések nem fedezhetőek fel, az ilyen intézmények és telephelyeiknek számának magyarországi eloszlása egyenletesnek mondható. Ha mégis törvényszerűségeket szeretnénk feltárni, annyi mindenképp megállapítható, hogy a mutató jellegéből adódóan (nem arányszám, hanem aggregátum) a legmagasabb értékeket a nagy populációval rendelkező nagyvárosok kistérségeiben regisztrálhatjuk.

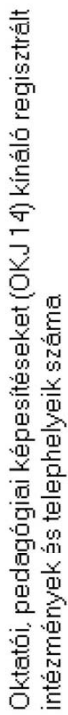
Ha megynként elemezzük a mutatószám értékeit, annyit fölfedezhetünk, hogy átlagosan a Bács-Kiskun megyében található kistérségek rendelkeznek a legmagasabb értékű mutatószámokkal.

Az ország egész területének kistérségeiben a mutató értéke a nagyvárosi kistérségeket leszámítva általában 0 és 10 között található, mely alól pl. a berettyóújfalui kistérség jelent kivételt a maga 16 intézményével. A legmagasabb értéket természetesen a budapesti kistérség neve mellett jegyezhetjük fel, ahol 136 db intézmény található.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az oktatói, pedagógiai képezéseket kínáló regisztrált intézmények száma szerinti csoportosításban:

Oktatói, pedagógiai képezéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0	94
1-4	37
5-9	13
10-19	12
20-89	11
90-140	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Művészeti képesítéseket (18) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

A művészeti képesítést kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik magyarországi, kistérségenkénti vizsgálatakor számottevő regionális eltérésekkel nem találkozunk. Annyi azonban megállapítható, hogy ezen intézmények elsősorban a nagyobb városok kistérségeiben találhatók.

Ha az országban lévő művészeti képesítést kínáló intézmény és telephelyeik számának eloszlását vizsgáljuk, megállapíthatjuk, hogy ezen eloszlás nagyjából egyenletesnek mondható. Nincs az országnak olyan régiója, ahol nem találkozunk ilyen intézménnyel, viszont a térségenkénti számuk meglehetősen korlátozott. Általában minden régió kistérségei között van egy kistérség – amely általában a nagyvárosi kistérség –, melyben ezen intézmények száma 1 és 20 között található, és a régió összes többi kistérségében általában 0 és 1 között van a mutató értéke.

Az alábbi kistérségek rendelkeznek a legnagyobb számú művészeti képesítést kínáló regisztrált intézménnyel és telephellyel: a budapesti, a szegedi, a pécsi, a kaposvári, a miskolci, a nyíregyházi, a nagykálói, a szombathelyi, a veszprémi, a debreceni és a békéscsabai.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a művészeti képesítést kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma szerinti csoportosításban:

Művészeti képesítést kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0	136
1	11
2-4	13
5-9	3
10-19	4
20-70	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Gazdasági és igazgatási képesítéseket (34) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

A gazdasági és igazgatási képesítést kínáló intézmények számának és eloszlásának magyarországi kistérségenkénti vizsgálatakor jelentős regionális differenciák nem rögzíthetők. Annyi azonban megállapítható, hogy az ország nyugati és középső vidékeinek kistérségeiben a mutatószám értéke átlagosan magasabb, mint a keleti régiók kistérségeiben. Emellett az is rögzíthető, hogy a mutatószám aggregátum voltából fakadóan a legmagasabb értékek a nagyszámú lakossággal rendelkező nagyvárosok kistérségeiben adódnak.

Az ország nyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye, Somogy megye, Tolna megye, Baranya megye) kistérségeiben a mutató értéke általában 1 és 200 közötti értékeket vesz föl. Negatív példaként pl. a vasvári kistérség említhető, ahol egyáltalán nincsen ilyen fajtájú intézmény; pozitív példaként pedig a szombathelyi kistérség, ahol 271 db intézmény és telephely található.

Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a mutatószám értéke nagyrészt 1 és 200 között mozog, negatív példa pl. a dabasi kistérség (0), pozitív pedig a budapesti kistérség, ahol 2766 db intézmény található.

Az ország egyéb területeinek kistérségeiben a mutatószám alakulása nagyjából egyenletesnek mondható, a nagyvárosi kistérségekben általában 50 és 1000 közötti értékeket vesz fel, míg a kisebb helységek kistérségeiben általában 0 és 50 közötti értékeket.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a gazdasági és igazgatási képesítést kínáló intézmények száma szerinti csoportosításban:

Gazdasági és igazgatási képesítést kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0	51
1-9	29
10-49	49
50-199	23
200-999	15
1000-2800	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Számítástechnikai képesítéseket (OKJ 46) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

A számítástechnikai képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik számának és megoszlásának magyarországi, kistérségenkénti vizsgálatakor jelentős térségbeli eltérésekkel nem találkozunk. Annyi azonban megállapítható, hogy az ország délkeleti és északnyugati megyéinek kistérségeiben az intézmények száma átlagosan valamivel az országos átlag fölött helyezkedik el.

Magyarország délkeleti régióinak (Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a mutató értéke kevés kivételtől eltekintve 1 és 20 között található. A kivételek közé sorolandó pl. a mezőkovácsházi kistérség, ahol egyáltalán nincs ilyen intézmény, és a szegedi kistérség, ahol meg 153 intézmény található.

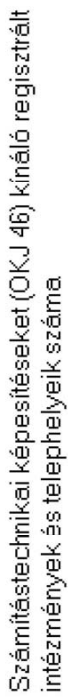
Az ország északnyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye) kistérségeiben a mutatószám nagysága általában 1 és 20 között van, a kivételek közé tartozik pl. a celldömölki (0) és a zalaegerszegi (73 db) kistérség.

Az ország egyéb részeinek kistérségeiben a mutatószám értéke jelentős ingadozást mutat, jellemzően a nagyobb városok kistérségeiben vesz fel magasabb értéket, míg a többi kistérségben alacsonyabbat.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a számítástechnikai képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma szerinti csoportosításban:

Számítástechnikai képesítést kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0-1	34
2-9	52
10-19	25
20-69	39
70-399	17
400-1200	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Egészségügyi képesítéseket (OKJ 50) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

Az egészségügyi képesítést kínáló regisztrált intézmények és telephelyek száma szerinti országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatkor komoly regionális különbségek nem tapasztalhatóak. Annyi azért megállapítható, hogy az ország délnyugati részének, valamint Szabolcs-Szatmár-Bereg megyének a kistérségeiben található a legnagyobb számú egészségügyi képesítést kínáló regisztrált intézmény és telephely.

Magyarország délnyugati területeinek (Somogy megye, Tolna megye, Baranya megye) kistérségeiben a mutatószám értéke általában 1 és 20 között van, pozitív kivételt pl. a miskolci kistérség jelent, ahol ez az érték magasabb.

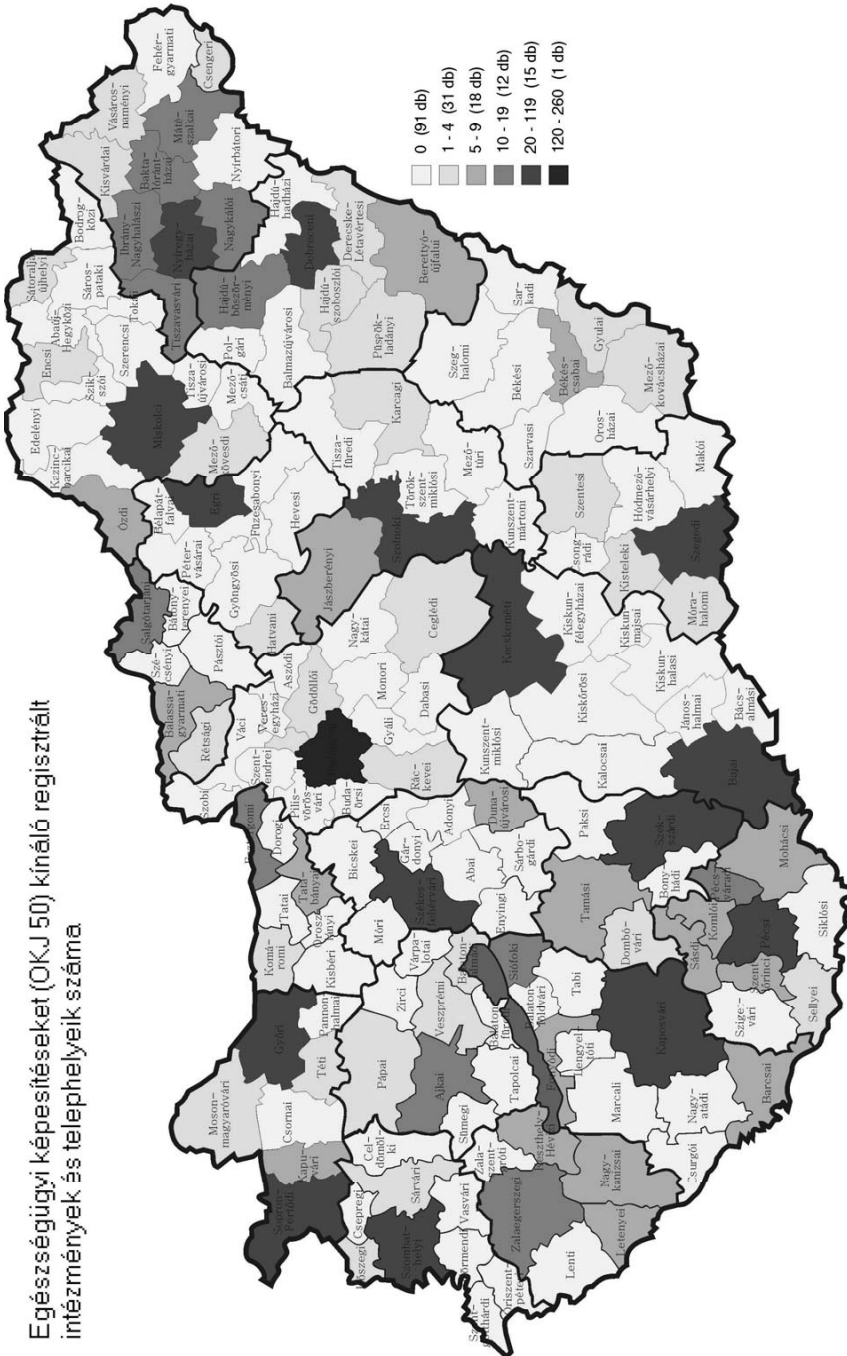
Az ország középső (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) és délkeleti (Csongrád megye, Békés megye) régióinak kistérségeiben a mutatószám értéke általában 0 és 20 között van, ez alól néhány nagyvárosi kistérség (Kecskemét, Szolnok, Eger, Nyíregyháza, Debrecen) jelent csupán kivételt, ahol az értékek magasabbak.

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye kistérségeiben a mutatószám nagysága általában 5 és 120 között található. Az ország többi részének kistérségeiben meglehetősen alacsony (0 és 5 közötti) értékekkel találkozunk.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az egészségügyi képesítést kínáló regisztrált intézmények és telephelyek száma szerinti csoportosításban:

Egészségügyi képesítést kínáló regisztrált intézmények és telephelyek száma	Kistérség (db)
0	91
1-4	31
5-9	18
10-19	12
20-119	15
120-260	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Kis- és nagyüzemi ipari képesítéseket (OKJ 52) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

A kis, és nagyüzemi ipari képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyek országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatokor jelentős regionális különbségek tárhatóak fel. Az ország középső és délkeleti régióinak kistérségeiben a kis- és nagyüzemi ipari képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma jóval az országos átlag fölött helyezkedik el, míg az egyéb régiók kistérségeiben alacsonyabb értékekkel találkozunk. Emellett az is megállapítható, hogy a mutatószám jellegéből adódóan a legmagasabb értékeket a nagyvárosi kistérségekben veszi fel.

Magyarország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a mutatószám értéke általában 0 és 100 között mozog, a budapesti kistérség (1562 db) a kivételek közé sorolandó.

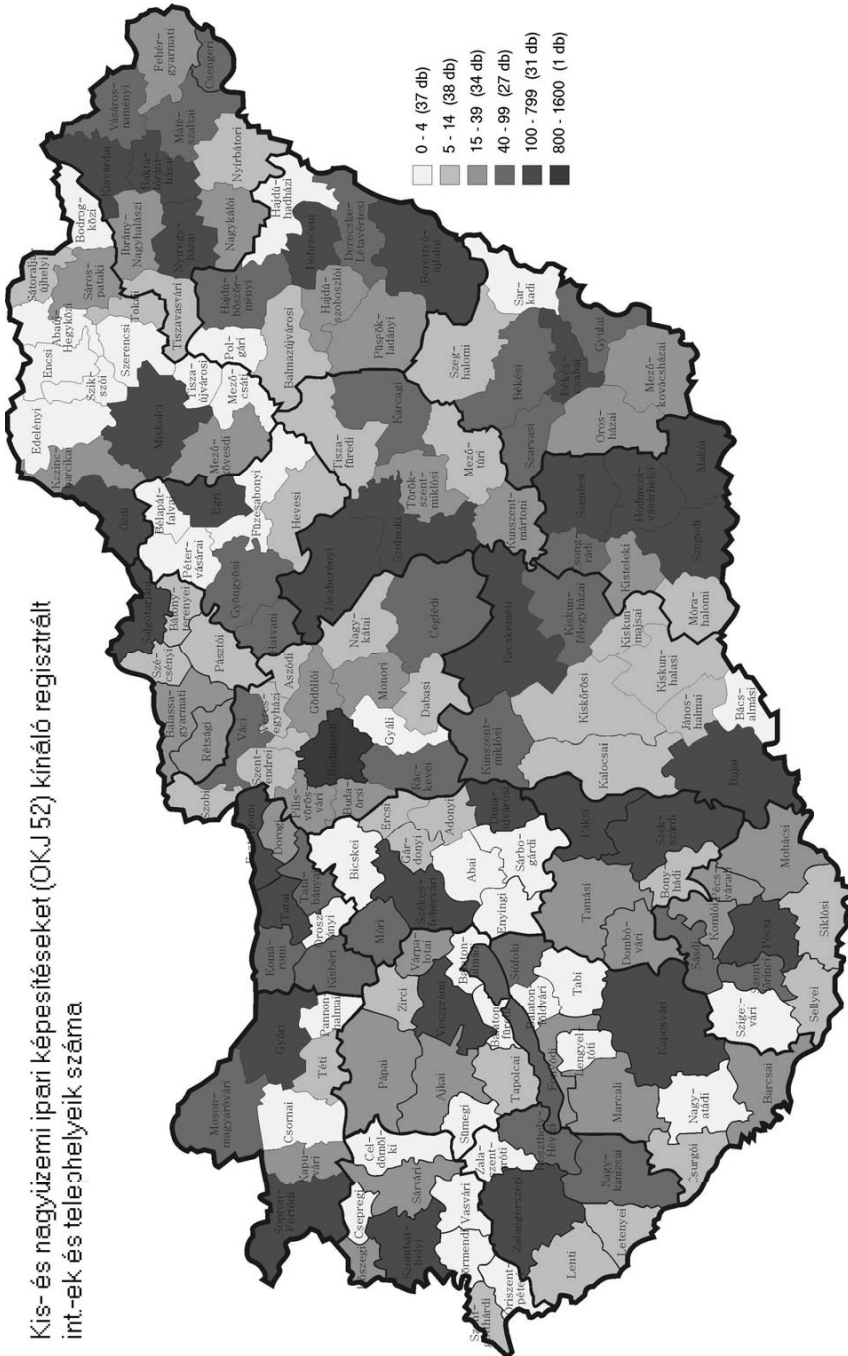
Az ország délkeleti régióinak (Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a mutató értéke kevés kivételtől eltekintve 5 és 100 között van, a kivételek közé pl. a sarkadi kistérség tartozik (0).

Az ország egyéb területeinek kistérségeiben az értékek általában 0 és 100 között találhatók, a kivételek közé a nagyvárosi kistérségek (pl. miskolci, szombathelyi, székesfehérvári) tartoznak, magasabb értékekkel.

Az alábbi táblázatban a kistérségek megoszlását láthatjuk a kis- és nagyüzemi ipari képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik számának szerinti csoportosításban:

Kis- és nagyüzemi ipari képesítést kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0-4	37
5-14	38
15-39	34
40-99	27
100-799	31
800-1600	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Műszaki, technikai képezéseket (OKJ 54) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

A műszaki, technikai képezéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatakor komoly regionális differenciák nem fedezhetők fel. Annyi azonban regisztrálható, hogy az ország középső és déli vidékeinek kistérségeiben átlagosan magasabb a műszaki, technikai képezéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma, mint az ország egyéb területeinek kistérségeiben. Az is megállapítható, hogy a mutató aggregátum jellegének köszönhetően a legmagasabb értékeket a nagy populációval rendelkező nagyvárosok kistérségeiben kapjuk.

Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a mutató értéke általában 0 és 20 között mozog, a budapesti kistérség (206 db) a kivételek közé tartozik.

Az ország déli megyéinek (Tolna megye, Baranya megye, Csongrád megye, Bács-Kiskun megye) kistérségeiben a mutatószám értéke nagyrészt 1 és 20 között marad, itt pl. a kalocsai kistérséget említhetjük kivételnek, ahol ez az érték 0.

Az ország többi részének kistérségeiben a mutató értéke általában 0, néhány nagyváros (pl. Kaposvár: 51 db, Miskolc: 81 db) kistérsége jelent ez alól kivételt.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a műszaki, technikai képezéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma szerinti csoportosításban:

Műszaki, technikai képezést kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0	78
1-4	44
5-19	25
20-39	13
40-119	7
120-210	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Építészeti képesítéseket (OKJ 58) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

Az építészeti képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyek száma szerinti országos szintű kistérségenkénti vizsgálatkor jelentős regionális eltéréseket nem regisztrálhatunk. Annyi megállapítható, hogy a legtöbb ilyen intézmény és telephely Pest megyében található.

Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye) kistérségeiben a mutatószám értéke általában 0 és 10 között található, pozitív kivételt a budapesti kistérség képez, ahol ez az érték 50 fölött van.

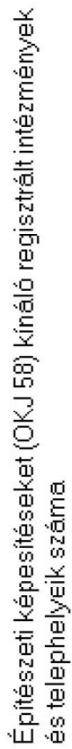
Magyarország többi részének kistérségeiben a mutató értéke általában 0 és 1 között van, néhány kistérségben van csak 1 és 2 között (Nagykanizsa, Balatonföldvár, Keszthely-Hévíz, Fonyód, Szentlőrinc, Csongrád, Szarvas, Ózd, Mátészalka, Baktalórántháza, Ibrány).

A mutató, akármelyik országrészt vizsgáljuk is, a legmagasabb értékeket némely nagyváros (Budapest, Kaposvár, Debrecen, Szombathely, Miskolc, Eger, Nyíregyháza) kistérségeiben veszi fel. Ezen térségekben a mutatószám a budapesti kistérség esetében 50 és 60, a többi előbb említett nagyváros kistérségeinek esetében 10 és 50 közötti értékeket vesz föl.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az építészeti képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyek száma szerinti csoportosításban:

Építészeti képesítést kínáló regisztrált intézmények és telephelyek száma	Kistérség (db)
0	110
1	11
2-3	19
4-9	16
10-49	11
50-60	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Mező-, erdő- és halgazdasági képesítéseket (OKJ 62) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

A mező-, erdő- és halgazdasági képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatakor jelentős regionális eltérésekkel találkozunk. Az ország déli (főleg a délkeleti) régióinak kistérségeiben a mutatószám értéke átlagosan jóval meghaladja az egyéb térségek kistérségeinek értékeit. Emellett az is megállapítható, hogy a legmagasabb értékeket a mutató aggregátum voltából fakadóan a magas populációval rendelkező nagyvárosokban kapjuk.

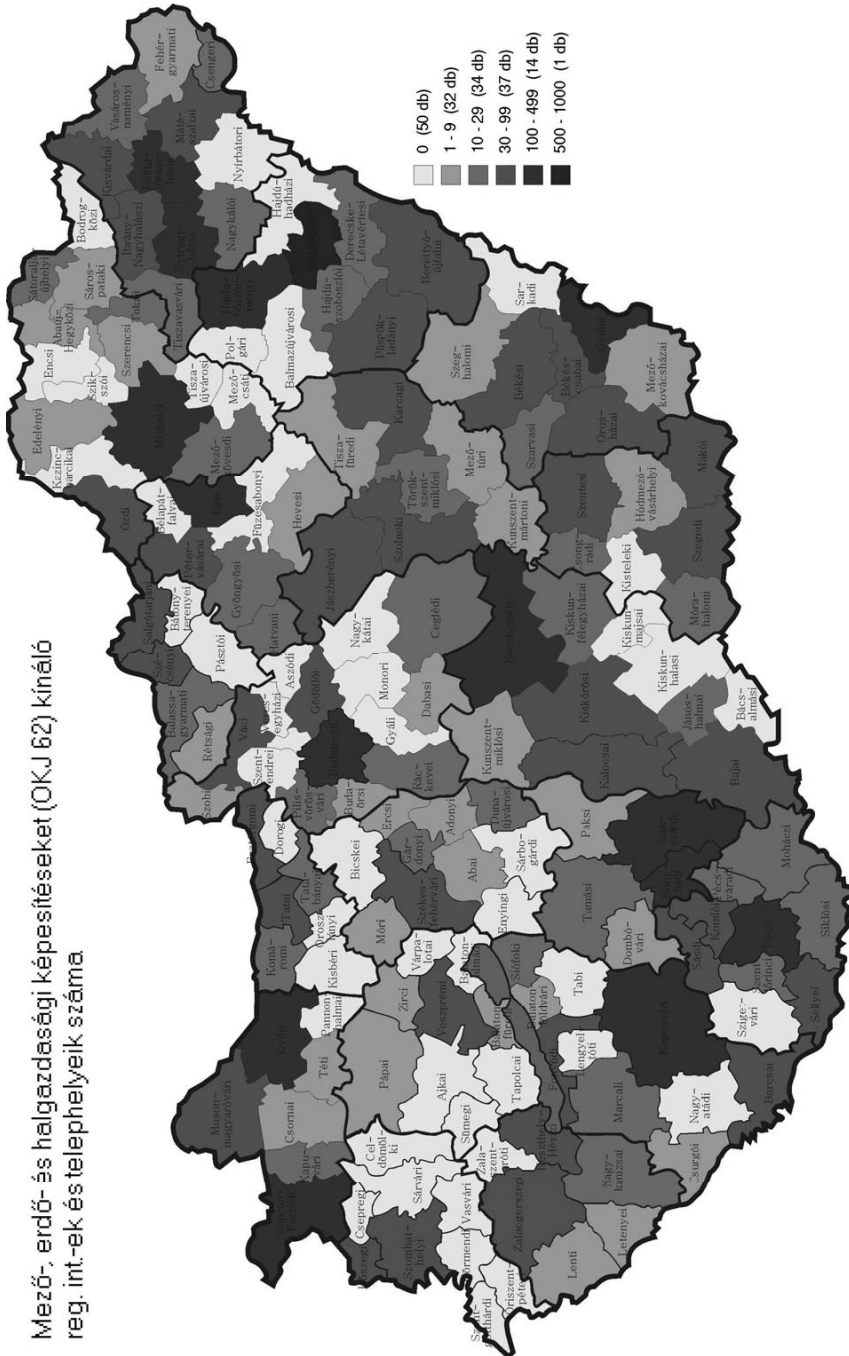
Az ország déli területeinek (Tolna megye, Baranya megye, Csongrád megye, Bács-Kiskun megye) kistérségeiben a mutatószám értéke általában 1 és 100 között található. Ez alól negatív kivételt pl. a kiskunhalasi vagy a kiskunmajsai kistérség jelent, ahol egyáltalán nincsenek ilyen intézmények. A pozitív példák közé pedig pl. a szekszárdi kistérség sorolandó, ahol a mutatószám értéke 122.

Az ország egyéb területeinek kistérségeiben az értékek általában 0 és 37 között mozognak, összesen 15 kistérség található, ahol a mutatószám magasabb értéket vesz fel, ezek a következők: a budapesti, a kaposvári, a pécsi, a szekszárdi, a bonyhádi, az egri, a miskolci, a debreceni, a gyulai, a kecskeméti, a nyíregyházi, a hajdúböszörményi, a baktalórántházi, a soproni és a győri.

Az alábbi táblázatban a kistérségek megoszlását figyelhetjük meg a mező-, erdő- és halgazdasági képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma szerinti csoportosításban:

Mező-, erdő- és halgazdasági képesítést kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0	50
1-9	32
10-29	34
30-99	37
100-499	14
500-1000	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Háztartásgazdasági képezéseket (OKJ 66) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

A háztartásgazdasági képezéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik számának országos, kistérségenkénti vizsgálatakor jelentős regionális eltérések nem tapasztalhatóak. Annyi azonban megállapítható, hogy az ország közepének és nyugati régióinak kistérségeiben jóval magasabb a háztartásgazdasági képezéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma, mint a keleti megyék kistérségeiben. Az is nyilvánvaló, hogy – a mutató aggregátum voltából fakadóan – a legmagasabb értékeket néhány nagyváros kistérségeiben regisztrálhatjuk.

Az ország keleti részének (Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Hajdú-Bihar megye, Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a mutató értéke általában 0 és 1 között található, kivételt a nagyvárosi kistérségek (debreceni, miskolci, nyíregyházi) jelentenek, ahol a mutatószám magasabb értékeket vesz fel.

Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a mutató értéke általában 0 és 10 között mozog. A budapesti kistérség a kivételek közé tartozik a maga 48 db intézményével és telephelyeikkel.

Az ország nyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye, Somogy megye, Tolna megye, Baranya megye) kistérségeiben hasonló a helyzet: a néhány nagyvárosi kistérségtől (pl. a szombathelyi, győri, zalaegerszegi) eltekintve az értékek 0 és 10 között vannak.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a háztartásgazdasági képezést kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma szerinti csoportosításban:

Háztartásgazdasági képezéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0	103
1-4	41
5-9	15
10-39	8
40-50	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Szállítási, hírközlési képesítéseket (OKJ 70) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

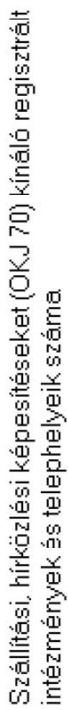
A szállítási és hírközlési képesítéseket kínáló regisztrált intézmények számának kistérségenkénti magyarországi vizsgálatakor számottevő regionális differenciákkal nem találkozunk. Alapvetően néhány nagyváros és néhány kisebb város kistérségei rendelkeznek ilyen intézményekkel, és ezek eloszlása országos szinten nagyjából egyenletesnek mondható. Ezek alapján az országban összesen 8 db szállítási és hírközlési képesítéseket kínáló regisztrált intézmény és telephely található, érdekesség, hogy Észak-nyugat Magyarországon pl. egy se. És azon kistérségekben is, ahol találkozunk ilyen intézményekkel, a számuk két kistérséget leszámítva minden esetben 1 db.

A 8 kistérség a következő: a budapesti (1 db), a debreceni (1 db), a dombóvári (2 db), a kiskvárdai (1 db), a szekszárdi (1 db), a szolnoki (1 db), a berettyóújfalui (1db), a szegedi (4 db).

Az alábbi kétdimenziós táblázatban a kistérségek megoszlását láthatjuk a szállítási és hírközlési képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma szerinti csoportosításban:

Szállítási, hírközlési képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0	160
1	6
2-3	1
4-5	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Személyi szolgáltatási, vendéglátói, kereskedelmi, idegenforgalmi képesítéseket (OKJ 78) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

A személyi szolgáltatási, vendéglátói, kereskedelmi és idegenforgalmi képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik számának és eloszlásának országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatakor kisebb regionális különbségek tapasztalhatóak. Ez alapján az ország középső és déli régióinak kistérségeiben a mutatószám értéke általában magasabb értékeket vesz fel, mint az egyéb területek kistérségeiben. Emellett még az is megállapítható, hogy a mutatószám aggregátum voltából következően a legnagyobb értékeket a magas populációval rendelkező nagyvárosi kistérségekben tapasztalhatjuk, míg a nagyvárosokat környező helységek kistérségeiben általában az országos átlagnál is alacsonyabb értékekkel találkozunk.

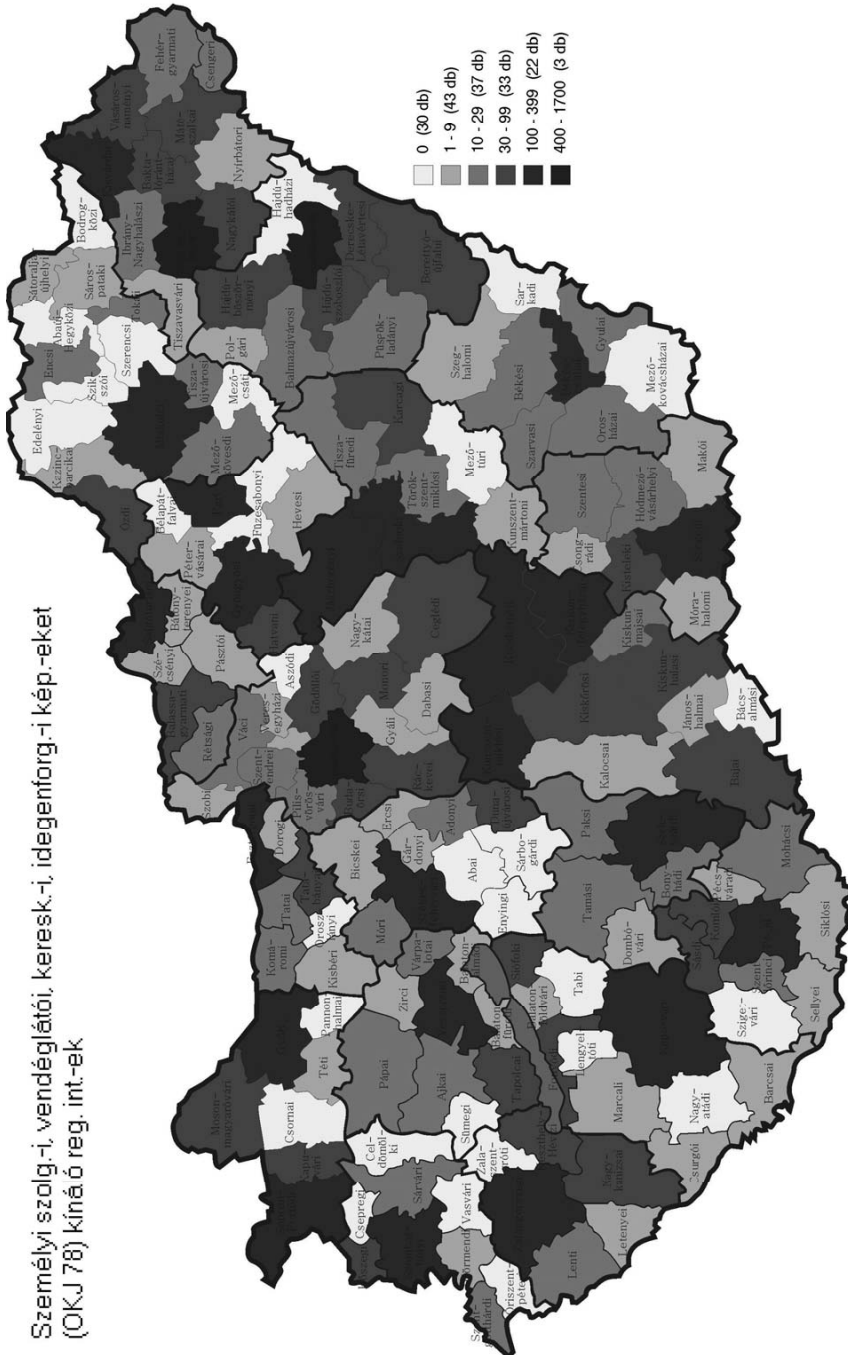
Az ország középső (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) és déli (Tolna megye, Baranya megye, Csongrád megye, Bács-Kiskun megye) területeinek kistérségeiben a mutatószám értéke általában 1 és 100 között mozog, pozitív kivételt a budapesti (1663 db), negatív kivételt pedig pl. a bácsalmási (0 db) kistérség képez.

Az ország egyéb területeinek kistérségeiben az értékek általában 0 és 100 között találhatók, összesen 25 db olyan kistérség van, ahol a mutatószám értéke ennél is magasabb: 100 és 1700 közötti értékeket vesz fel.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a személyi szolgáltatási, vendéglátói, kereskedelmi és idegenforgalmi képesítést kínáló regisztrált intézmények száma szerinti csoportosításban:

Személyi szolgáltatási, vendéglátói, kereskedelmi és idegenforgalmi képesítést kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0	30
1-9	43
10-29	37
30-99	33
100-399	22
400-1700	3

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Kulturális és tájékoztatási képezéseket (OKJ 84) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

A kulturális és tájékoztatási képezéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik magyarországi, kistérségenkénti vizsgálatakor számottevő térségbeli differenciák nem lelhetők fel. Annyi azonban megállapítható, hogy az ország középső területeinek kistérségeiben a mutatószám értéke valamivel az országos átlag fölötti, míg az egyéb térségek kistérségeiben alacsonyabb értékeket vesz föl. Mindezek mellett még az is kijelenthető, hogy a mutatószám jellegéből fakadóan (aggregátum és nem viszony-szám) a legmagasabb értékeket a nagyszámú populációval rendelkező nagyvárosok kistérségeiben veszi fel, míg a nagyvárosi kistérséget környező kistérségek az országos átlagnál alacsonyabb értékeket mutathatnak fel.

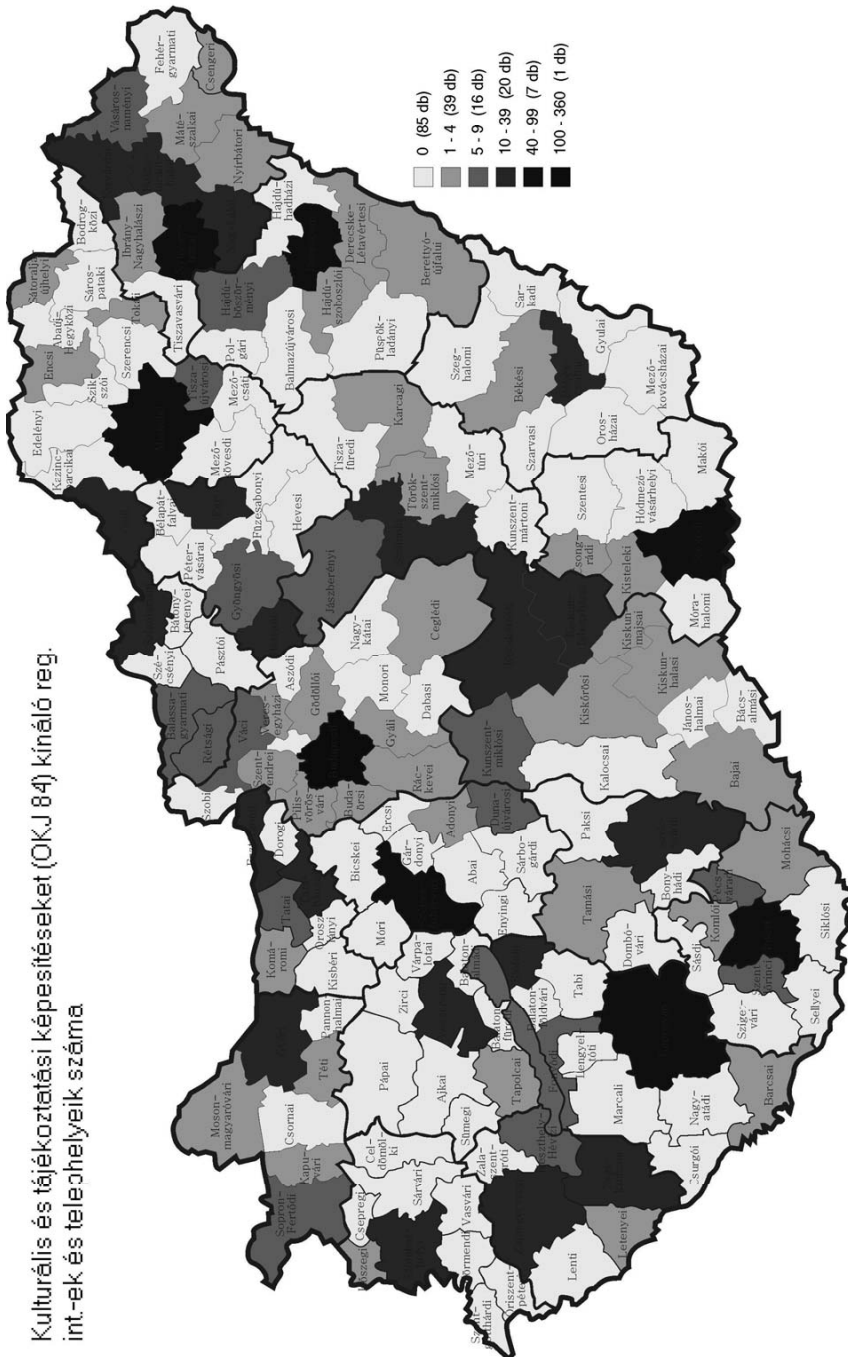
Magyarország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a mutató értéke általában 1 és 20 között mozog, pozitív kivételt a budapesti kistérség (354 db), negatív kivételt pedig pl. a dabasi (0 db) kistérség jelent.

Az ország egyéb területeinek kistérségeiben az értékek általában 0 és 40 között találhatók, összesen 7 db olyan nagyvárosi kistérség található, ahol a mutatószám ennél magasabb értéket vesz fel: ezen nagyvárosok kistérségeiben az ilyen intézmények száma 40 és 100 között van.

Az alábbi táblázatban a kistérségek megoszlását figyelhetjük meg a kulturális és tájékoztatási képezést kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma szerinti csoportosításban:

Kulturális és tájékoztatási képezést kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0	85
1-4	39
5-9	16
10-39	20
40-99	7
100-360	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Egyéb, más ágazatba nem sorolható képesítéseket (OKJ 89) kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik száma

Az egyéb, más ágazatba nem sorolható képesítéseket kínáló regisztrált intézmények és telephelyeik számának és megoszlásának magyarországi, kistérségenkénti vizsgálatakor jelentős térségbeli eltérésekkel nem találkozunk. Annyi azért megállapítható, hogy a legmagasabb értékeket a magas populációval rendelkező nagyvárosi kistérségekben regisztrálhatjuk.

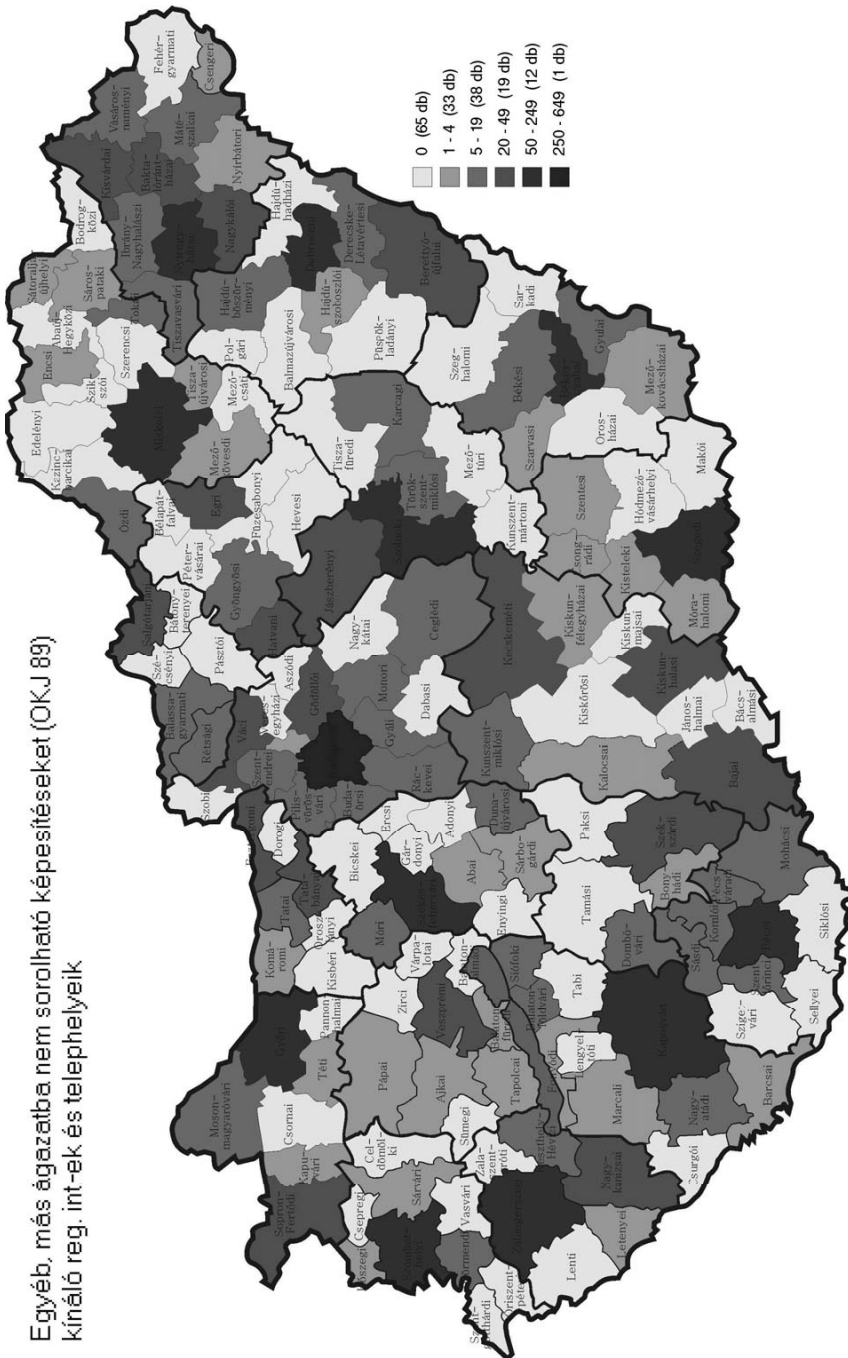
A legmagasabb értékeket átlagosan három megye kistérségeiben tapasztaljuk: Pest megye, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Baranya megye. E megyék kistérségeiben a mutató értéke általában 5 és 50 között mozog. Kivételt pl. a siklósi kistérség jelent, ahol egyáltalán nem találunk ilyen intézményt és telephelyet.

A legmagasabb értékeket a következő nagyvárosok kistérségeiben jegyezhetjük fel: Budapest, Székesfehérvár, Kaposvár, Győr, Szolnok, szeged, Debrecen, Miskolc, Pécs, Békéscsaba, Nyíregyháza, Zalaegerszeg, Szombathely. E nagyvárosi kistérségekben a mutatószám értéke általában 50 és 250 között mozog. Ebből is kilóg a budapesti kistérség, ahol 624 db ilyen típusú intézménnyel és telephellyel találkozunk.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az egyéb, más ágazatba nem sorolható képesítést kínáló intézmények és telephelyeik száma szerinti csoportosításban:

Egyéb, más ágazatba nem tartozó képesítést kínáló intézmények és telephelyeik száma	Kistérség (db)
0	65
1-4	33
5-19	38
20-49	19
50-249	12
250-650	1

Az adatok a Foglalkoztatási Hivatal 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

IV.

Az akkreditált felnőttképzési intézmények elemzése

Akkreditált intézmények száma

Az akkreditált intézmények számának és eloszlásának magyarországi kistérségenkénti vizsgálatakor számottevő regionális eltérésekkel nem találkozunk. Az intézmények számának eloszlása országos szinten nagyjából egyenletesnek mondható, a legkiegyensúlyozottabb értékeket délkelet Magyarország kistérségeiben kapjuk. Emellett az is megállapítható, hogy a mutatószám tulajdonságából következően (aggregátum és nem viszonyszám) a legmagasabb értékeket a nagyvárosi kistérségekben veszi, köszönhetően a magas létszámú populációnak, míg az egyéb területek kistérségeiben jóval alacsonyabb értékeket regisztrálhatunk.

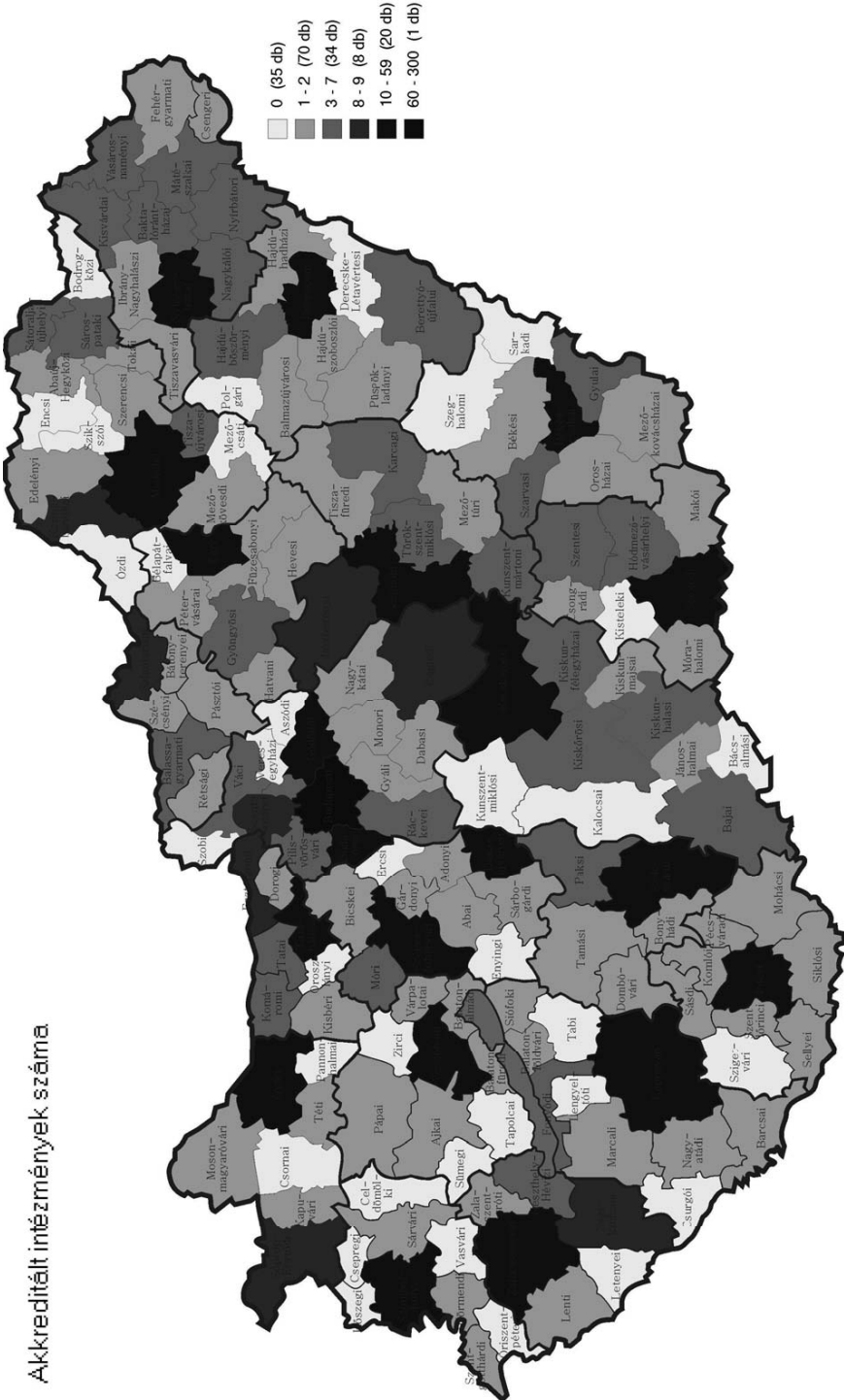
Magyarország délkeleti régióinak (Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a mutató értéke kevés kivételtől eltekintve 1 és 8 között mozog. A kivételek közé sorolandó a kisteleki kistérség, ahol egyáltalán nem találunk akkreditált intézményt; valamint a szegedi kistérség, ahol pedig az akkreditált intézmények száma: 41 db.

Az ország egyéb részeinek kistérségeiben a mutató általában 0 és 10 közötti értékeket vesz fel, a néhány kivételt a nagyvárosi (Budapest, Miskolc, Eger, Kecskemét, Szolnok, Szeged, Veszprém, Kaposvár, Zalaegerszeg, Szombathely, Győr, Békéscsaba, Nyíregyháza, Debrecen, Pécs) kistérségek jelentik, ahol a mutatószám értéke általában 10 és 60 közötti. Ez alól csak a budapesti kistérség jelent kivételt, ahol 295 db akkreditált intézmény található.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az akkreditált intézmények száma szerinti csoportosításban:

Akkreditált intézmények száma	Kistérség (db)
0	35
1-2	70
3-7	34
8-9	8
10-59	20
60-300	1

Az adatok a Nemzeti Felnőttképzési Intézet 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Akkreditált intézmények telephelyeinek száma

A magyarországi akkreditált intézmények telephelyeinek számának és eloszlásának kistérségenkénti vizsgálatakor számottevő regionális differenciákkal nem találkozunk. Ha mégis szeretnénk valamilyen törvényszerűséget feltárni, annyi azért megállapítható, hogy az ország középső és délkeleti régióinak kistérségeiben az akkreditált intézmények telephelyeinek száma az országos átlag fölött helyezkedik el. Emellett az is regisztrálható, hogy a mutató sajátosságából eredően (aggregátum és nem viszonyszám) a legmagasabb értékeket egyes nagyvárosok kistérségeiben kapjuk.

Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a mutatószám értéke általában 1 és 10 között található. Ez alól negatív kivételt pl. a monori kistérség (0 db), pozitív kivételt pedig pl. a budapesti kistérség (172 db) jelent.

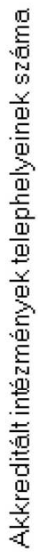
Magyarország délkeleti régióinak (Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a mutató értéke kevés kivételtől eltekintve 2 és 10 között mozog, a kivételek közé pl. a mórakalmi (0 db) és a szegedi (19 db) kistérség tartozik.

Az ország többi részének kistérségeiben a mutatószám értéke 0 és 10 között ingadozik, csak a nagyvárosi kistérségekben vesz fel magasabb értékeket.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az akkreditált intézmények telephelyeinek száma szerinti csoportosításban:

Akkreditált intézmények telephelyeinek száma	Kistérség (db)
0	59
1	32
2-3	36
4-9	30
10-39	10
40-200	1

Az adatok a Nemzeti Felnőttképzési Intézet 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

Akkreditált intézmények és telephelyeik száma

Az akkreditált intézmények és telephelyek számának országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatakor jelentős regionális különbségek nem lelhetők fel. Annyi azonban megállapítható, hogy az ország középső és délkeleti régióinak kistérségei vannak a legkedvezőbb helyzetben.

Magyarország északkeleti részének (Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Hajdú-Bihar megye) kistérségeiben a mutató értéke nagyrészt 0 és 10 között található, kivételt néhány nagyobb város kistérsége (Nyíregyháza: 65 db, Miskolc: 61 db, Debrecen: 94 db).

Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a mutatószám értéke általában 2 és 20 között van, pozitív kivételt pl. a budapesti kistérség képez, ahol 467 db akkreditált intézmény és telephely található.

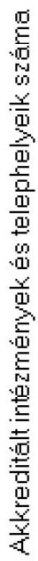
Magyarország délkeleti régióinak (Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a mutató értéke kevés kivételtől eltekintve 2 és 20 között van, ez alól pl. a békéscsabai kistérség (29 db.) jelent kivételt.

Az ország többi részében a mutató értéke általában 0 és 5 között mozog, ez alól a nagyvárosok kistérségei jelentenek kivételt.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az akkreditált intézmények és telephelyek száma szerinti csoportosításban:

Akkreditált intézmények és telephelyek száma	Kistérség (db)
0-1	52
2-4	54
5-9	28
10-19	16
20-99	17
100-500	1

Az adatok a Nemzeti Felnőttképzési Intézet 2005-ös nyilvántartásaiból származnak.

100 000 hektárra jutó akkreditált telephelyek száma

A 100000 hektárra jutó akkreditált telephelyek országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatakor komoly különbségeket találunk a térségek között. A keleti régiók kistérségei általában jóval rosszabb helyzetben vannak, mint az ország középső és nyugati megyéinek kistérségei.

Az ország északkeleti részének (Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Hajdú-Bihar megye) kistérségeiben az index értéke nagyrészt 0 és 2 között mozog, ez alól kivételt néhány nagyváros kistérsége jelent, mint pl. a debreceni (84,5) vagy a nyíregyházi (35,2) kistérség.

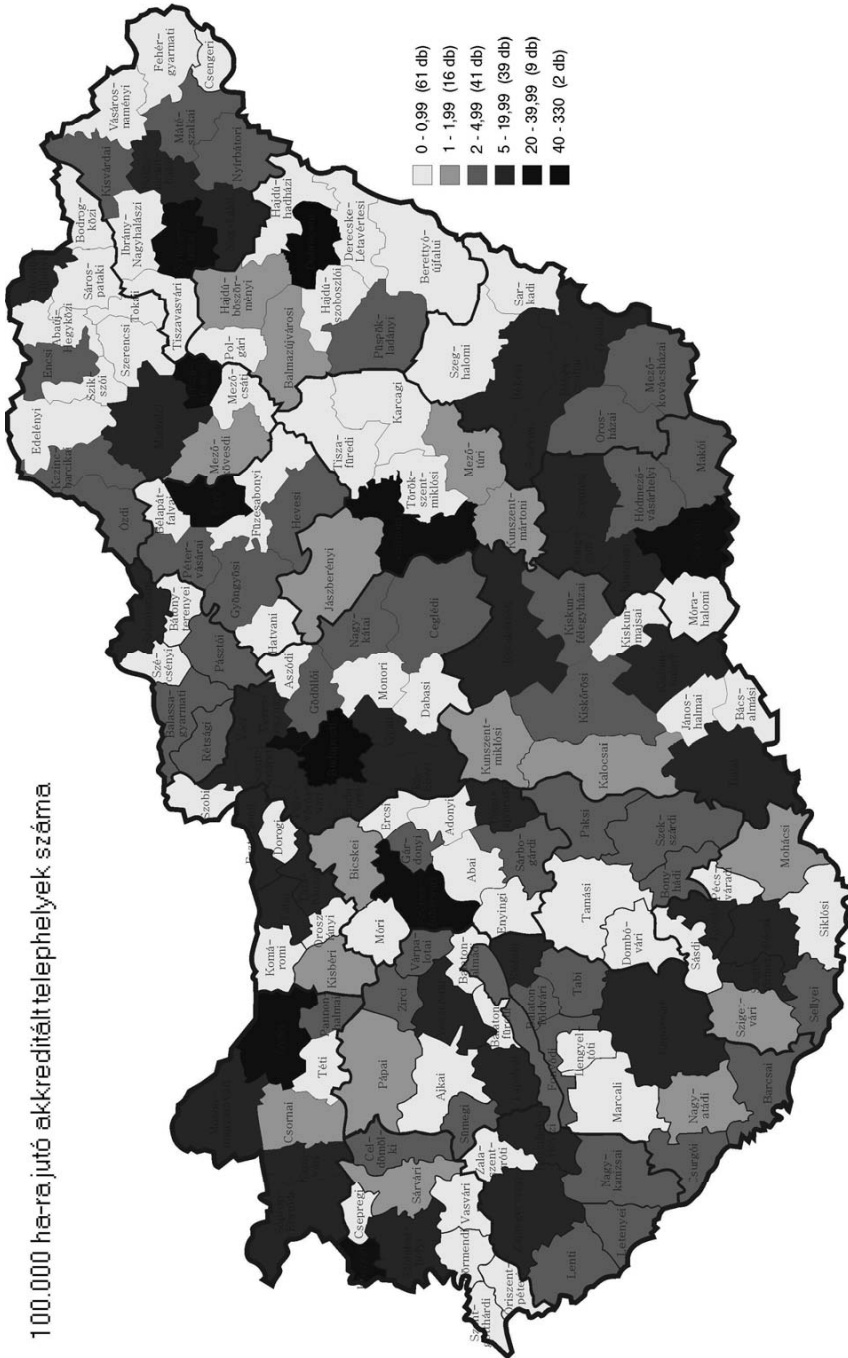
Magyarország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a viszonyszám értéke jelentős ingadozást mutat. Azért általában 0 és 20 között található, mely alól pl. a budapesti kistérség (327,5) képez kivételt.

Az ország délnyugati területeinek (Somogy megye, Tolna megye, Baranya megye) kistérségeiben a mutatószám értéke általában 0 és 5 között van, kivétel pl. a kaposvári kistérség (8,26).

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a 100000 hektárra jutó akkreditált telephelyek száma szerinti csoportosításban:

100000 he-ra jutó akkreditált telephelyek száma	Kistérség (db)
0-0,9	61
1-1,9	16
2-4,9	41
5-19,9	39
20-39,9	9
40-330	2

Az adatok a Nemzeti Felnőttképzési Intézet 2005-ös nyilvántartásaiból és a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételéből származnak.

10 000 főre jutó akkreditált telephelyek száma

A 10000 főre jutó akkreditált telephelyek kistérségenkénti, egész Magyarországot átölelő vizsgálatokor komoly regionális differenciák nem tárhatók fel. Ami megállapítható, hogy magas értékek (1-6) csupán néhány nagyváros (Budapest, Székesfehérvár, Kaposvár, Szolnok, Eger, Nyíregyháza, Debrecen, Kaposvár, Békéscsaba) kistérségeiben találhatók, az ország többi részének kistérségeiben egyaránt 0 és 1 közötti értékeket kapunk.

Ezek alapján akár az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye), akár az ország déli részeinek (Tolna megye, Baranya megye, Csongrád megye, Bács-Kiskun megye), akár Magyarország északnyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye) kistérségeit elemezzük, a mutató értéke az előbb említett néhány nagyvárost leszámítva 0 és 1 közötti értékeket vesz föl.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a 10000 főre jutó akkreditált telephelyek száma szerinti csoportosításban:

10000 főre jutó akkreditált telephelyek száma	Kistérség (db)
0-0,09	59
0,1-0,29	16
0,3-0,49	35
0,5-0,9	35
1-1,9	20
2-6	3

Az adatok a Nemzeti Felnőttképzési Intézet 2005-ös nyilvántartásaiból és a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételéből származnak.

10 000 foglalkoztatottra jutó akkreditált telephelyek száma

A 10000 foglalkoztatottra jutó akkreditált telephelyek országos szintű, kistérségenkénti vizsgálatakor regionális különbségeket regisztrálhatunk. Az ország középső és északkeleti területeinek kistérségeiben a mutatószám értéke általában alacsonyabb, mint a nyugati és déli területek kistérségeiben.

Az ország északkeleti részének (Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Hajdú-Bihar megye) kistérségeiben az intenzitási viszonyszám értéke általában 0 és 1 között van. Ez alól néhány nagyváros kistérsége képez pozitív kivételt, mint amilyen pl. a debreceni kistérség (5,09).

Magyarország délkeleti régióinak (Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a mutatószám értéke általában 1 és 4 között mozog, országosan ebben a régióban a legmagasabb. Még innen is kilóg pozitívan a gyulai kistérség, ahol ez a mutató a 4,2-es értéket is elérte.

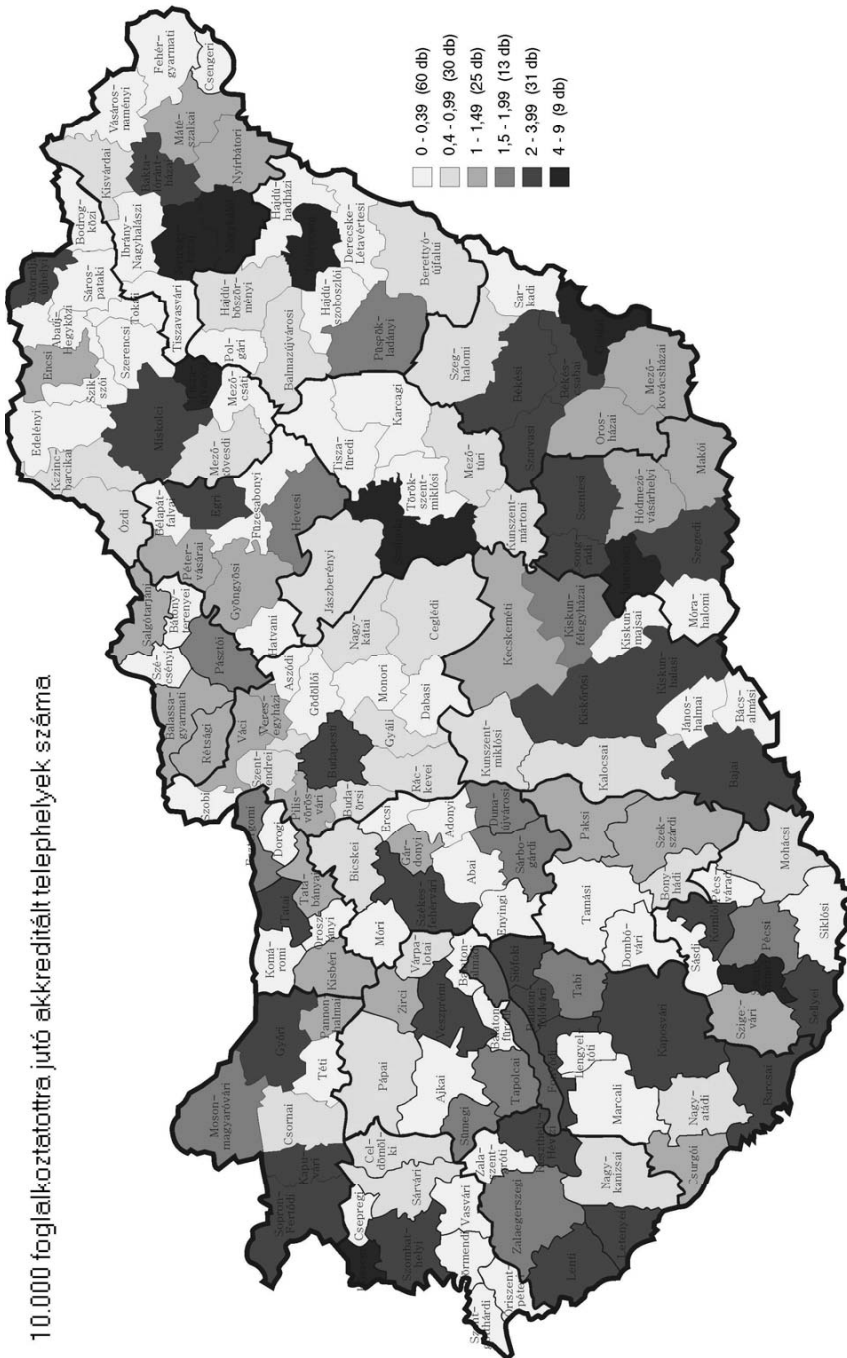
Az ország középső területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben a viszonyszám értéke általában 0 és 2 között található, néhány nagyváros (Szolnok:4,66, Budapest:2,2) kistérsége képez csupán pozitív kivételt.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a 10000 foglalkoztatottra jutó akkreditált telephelyek száma szerinti csoportosításban:

10000 foglalkoztatottra jutó akkreditált telephelyek száma	Kistérség (db)
0-0,039	60
0,4-0,9	30
1-1,49	25
1,5-1,9	13
2-3,9	31
4-9	9

Az adatok a Nemzeti Felnőttképzési Intézet 2005-ös nyilvántartásaiból és a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételéből származnak.

10.000 foglalkoztatottra jutó akkreditált telephelyek száma

1000 munkanélkültre jutó akkreditált telephelyek száma

Az 1000 munkanélkültre jutó akkreditált telephelyek országos szintű kistérségenkénti vizsgálatakor jelentős regionális differenciákkal találkozunk. Magyarország északkeleti és délkeleti régióinak kistérségeiben a mutatószám értéke jóval alacsonyabb, mint az ország közép- és nyugati területeinek kistérségeiben.

Az ország északkeleti részének (Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Hajdú-Bihar megye) kistérségeiben az intenzitási viszonyszám értéke általában 0 és 0,8 között található, ez alól jelent kivételt pl. a debreceni kistérség a maga 4,54-es értékével.

Magyarország közép- és nyugati területeinek (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) kistérségeiben az intenzitási viszonyszám értéke általában 0 és 1,5 között mozog. Kivételt itt is egyes nagyvárosok jelentenek, melyek közül kiemelkedik a budapesti kistérség (3,44).

Az ország északnyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye) kistérségeiben a mutató értéke jelentős szóródást mutat, ugyanakkor átlagosan itt a legmagasabb az országban: általában 0 és 12 között található.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az 1000 munkanélkültre jutó akkreditált telephelyek száma szerinti csoportosításban:

1000 munkanélkültre jutó akkreditált telephelyek száma	Kistérség (db)
0-0,19	59
0,2-0,79	26
0,8-1,49	31
1,5-2,99	33
3-4,99	14
5-12	5

Az adatok a Nemzeti Felnőttképzési Intézet 2005-ös nyilvántartásaiból és a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételéből származnak.

1000, legfeljebb 8 általánossal rendelkező munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek száma

Az 1000 maximum 8 általánossal rendelkező munkanélkültre jutó akkreditált telephelyek országos szintű kistérségenkénti analizálásakor jelentős regionális különbségeket tárhatunk fel: az ország keleti részeinek kistérségeiben a viszonyszám értéke általában alacsonyabb, mint a nyugati és középső területek kistérségeiben.

Az ország északkeleti részének (Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Hajdú-Bihar megye) kistérségeiben a mutató értéke általában 0 és 0,4 között található, ez alól kivételt néhány nagyobb város (Miskolc, Debrecen, Eger) kistérsége jelent, ahol a mutató értéke magasabb.

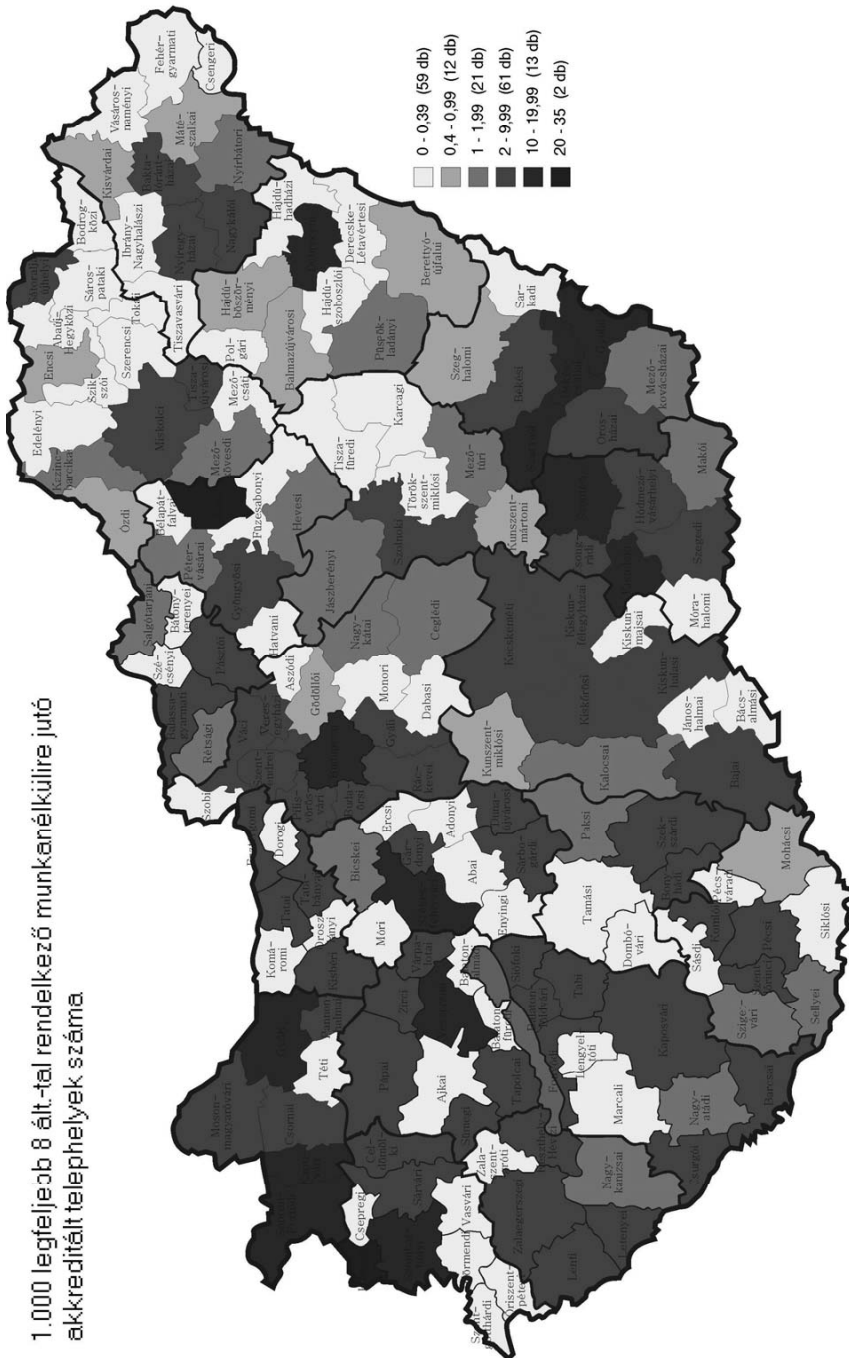
Az ország északnyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye) kistérségeiben az index értéke általában 1 és 10 között található, negatív kivétalként pl. a csepregi kistérség említhető, ahol egyáltalán nincsen regisztrált telephely.

Az ország középső (Budapest, Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) és délkeleti régióinak (Csongrád megye, Békés megye) kistérségeiben a mutató 0 és 10 között ingadozik, néhány kivételtől eltekintve.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az 1000 maximum 8 általánossal rendelkező munkanélkültre jutó regisztrált telephelyek száma szerinti csoportosításban:

1000, maximum 8 általánossal rendelkező munkanélkültre jutó akkreditált telephelyek száma	Kistérség (db)
0-0,39	59
0,4-0,99	12
1-1,99	21
2-9,99	61
10-19,99	13
20-35	2

Az adatok a Nemzeti Felnőttképzési Intézet 2005-ös nyilvántartásaiból és a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételéből származnak.

1000 alacsony végzettségű munkanélkültre jutó akkreditált telephelyek száma

Az 1000 alacsony végzettségűre jutó akkreditált telephelyek kistérségenkénti országos vizsgálatakor jelentős regionális különbségek nem tárhatók fel. Annyi azonban megállapítható, hogy az ország nyugati régióinak (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye) kistérségeiben a mutató értéke az országos átlag fölött van. Szintén kedvező helyzetben vannak a Csongrád és Békés megyei kistérségek, míg az északkeleti megyékben (Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg) már jóval alacsonyabb a kistérségek telephelyekkel való ellátottsága.

Az északkeleti régiók kistérségeiben az intenzitási viszonyszám általában 0 és 0,4 között mozog, kivételt a nagyvárosok kistérségei jelentenek (Debrecen, Nyíregyháza, Eger), ahol ez az érték magasabb: 2,5 és 10 közötti.

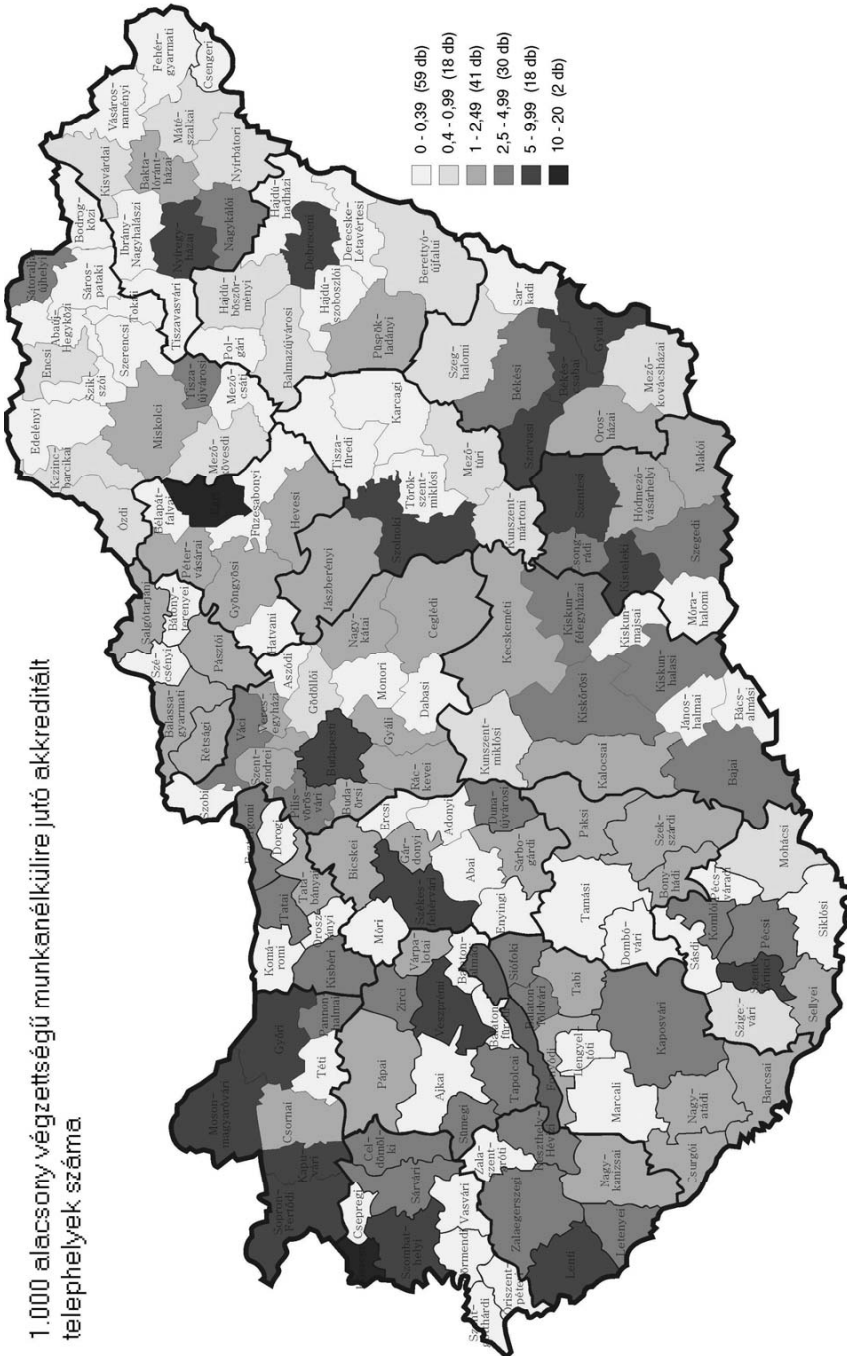
Az északnyugati vidék kistérségeiben a mutató értéke általában 0,4 és 10 között található, ugyanakkor országos szinten itt tapasztaltuk a formula legjelentősebb mértékű ingadozását.

Az ország középső régiójában Pest megye, Fejér megye, Tolna megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye) az indexformula értéke általában 0 és 2,5 között volt.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja, az 1000 alacsony végzettségűre jutó akkreditált telephelyek száma szerinti csoportosításban:

1000 alacsony végzettségűre jutó akkreditált telephelyek	Kistérség (db)
0-0,39	59
0,4-0,99	18
1-2,49	41
2,5-4,99	30
5-9,99	18
10-20	2

Az adatok a Nemzeti Felnőttképzési Intézet 2005-ös nyilvántartásaiból és a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételéből származnak.

V. A szakképző iskolák, mint potenciális felnőttképző helyek elemzése

Szakképző iskolák száma

A szakképző iskolák számának kistérségenkénti vizsgálatakor számottevő regionális megosztottság nem fedezhető föl Magyarországon. A legtöbb szakképző iskola az ország nagyvárosaiban (Budapest, Miskolc, Debrecen, Nyíregyháza, Győr, Pécs, Székesfehérvár, Kaposvár, stb.) található, függetlenül azok regionális helyzetétől.

Ha mégis törvényszerűségeket keresünk a szakképző iskolák megoszlását illetően, annyi azért megállapítható, hogy átlagosan a legtöbb belőlük Dél-kelet Magyarország megyéinek (Csongrád, Békés) kistérségeiben található, ahol a számuk általában 2 és 10 között mozog. Ez alól pozitív kivételnek a szegedi (24 db), negatív kivételnek pedig a sarkadi (1 db) kistérség számítanak.

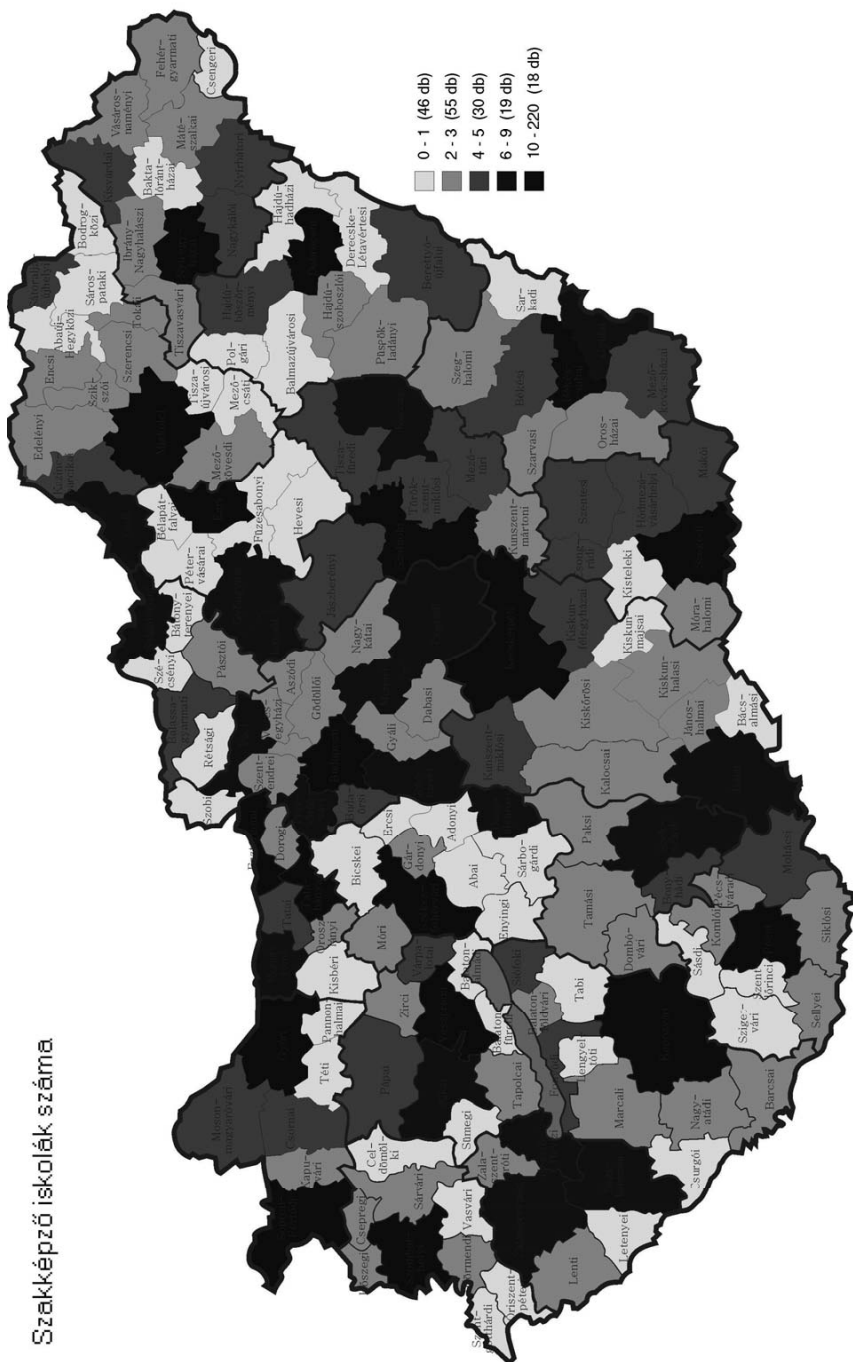
Országos szinten a szakképző iskolák számát alapvetően meghatározza a kistérség mérete, ez alapján a legtöbb ilyen iskola a budapesti kistérség területén található, szám szerint 219 db.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a szakképző iskolák száma szerinti csoportosításban.

Szakképző iskolák száma (db)	Kistérség (db)
0-1	46
2-3	55
4-5	30
6-9	19
10-220	18

Az adatok a KIR-STAT 2004 közoktatási statisztikából származnak.

Szakképző iskolák száma

Szakképző iskolákban oktatott szakok száma

A szakképző szakok magyarországi kistérségenkénti számának vizsgálatakor jelentős területi megoszlásokat, regionális különbségeket nem regisztrálhatunk. Ha mégis szeretnénk valamilyen törvényszerűséget feltárni a szakok számának alakulásában, annyi azért megállapítható, hogy átlagosan a legtöbb szakképző szak Dél-kelet Magyarország régióiban található. Valamint az is megfigyelhető, hogy a legtöbb szak az ország nagyvárosainak kistérségeiben található, köszönhetően a populáció nagyságának.

Ezen megyék (Csongrád, Békés) kistérségeiben a szakképző szakok száma a kevés kivételtől eltekintve 10 és 100 db között található. Pozitív kivételnek a szegedi (134 db), negatív kivételnek pedig a kisteleki (2 db) említhető. Az előbbi köszönhető szeged nagyvárosi jellegének.

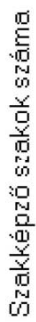
A másik véglet Fejér megye, ahol a szakok száma kistérségenként általában 0 és 4 db között mozog, kivételnek a székesfehérvári kistérség számít, ahol a mutatószám értéke 134, mely az előbbi értékeket is magyarázza (a megye lakosai általában Székesfehérvárra mennek tanulni).

Országos szinten általában megfigyelhető, hogy a nagyvárosok környezetében lévő kistérségekben a szakok száma nagyon alacsony, a többi régióban többnyire 4 és 20 db között mozog.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja, a szakképző szakok száma szerinti csoportosításban.:

Szakképző szakok száma (db)	Kistérség (db)
0-3	32
4-9	35
10-19	36
20-49	42
50-99	14
100-900	9

Az adatok a KIR-STAT 2004 közoktatási statisztikából származnak.

A szakképző iskolákban tanulók száma

A szakképző iskolában tanulók számának országos kistérségenkénti vizsgálatakor jelentős regionális eltérések nem figyelhetők meg. Az ország nagyvárosainak (Budapest, Győr, Miskolc, Pécs, Székesfehérvár, Szolnok, Szeged, Nyíregyháza, stb.) kistérségeiben a legmagasabb az ilyen iskolákban tanulók száma, az ország fennmaradó részében eloszlásuk egyenletesnek mondható.

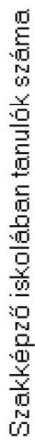
Ha mégis fel szeretnénk tární valamilyen fokú törvényszerűséget a szakképző iskolákban tanulók regionális eloszlását illetően, annyit megállapíthatunk, hogy Dél-kelet Magyarország megyéinek (Csongrád, Békés) kistérségeiben a legkisebb a számuk szóródása: általában 150 és 500 között mozog a nagyvárosokat (pl. a békéscsabai kistérség: 3098 db) nem számítva, ahol ez az érték értelemszerűen magasabb. A kivételek közé sorolandó pl. a kiskunmajsai és a kisteleki kistérség, ahol a vonatkozó értékek 23 és 36 db.

Az országban globális szinten az figyelhető meg, hogy amíg a nagyvárosok kistérségeinek szakképző iskoláiban magas a tanulók létszáma, addig a nagyvárosok környéki kistérségeinek szakképző iskoláiban az átlagnál jóval kevesebben tanulnak.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a szakképző iskolákban tanuló száma szerinti csoportosításban:

Szakképző iskolában tanulók száma (fő)	Kistérség (db)
0-39	23
40-149	24
150-299	28
300-499	32
500-999	28
1000-40000	33

Az adatok a KIR-STAT 2004 közoktatási statisztikából származnak.

100 000 hektárra jutó szakképző iskolák száma

A 100 000 hektárra jutó szakképző iskolák számának vizsgálatakor megállapíthatjuk, hogy Magyarország középső része (főleg Budapest és Pest megye) van a legkedvezőbb helyzetben, a szakképző iskolákkal való ellátottság itt a legmagasabb. Az ország egyes megyéiben (Fejér, Tolna), valamint Észak-kelet Magyarországon (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Hajdú-Bihar megye) ellentétes képet kapunk: a szakképző iskolákkal való ellátottság itt a legalacsonyabb. Megfigyelhető, hogy a 100000 hektárra jutó szakképző iskolák száma az ország nagyvárosainak kistérségeiben (Budapest, Debrecen, Miskolc, Szeged, Szolnok, Nyíregyháza, Pécs, Győr) jóval magasabb, mint az ország többi részének kistérségeiben.

Az ország középső vidékein a 100000 hektárra jutó szakképző iskolák száma általában 5 és 15 között mozog a nagyvárosokat nem számítva. A kistéleki kistérség a kivételek közé tartozik a maga 2,4 értékével.

Legrosszabb helyzetben Észak-kelet Magyarország megyéinek (Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Borsod-Abaúj-Zemplén) kistérségei, valamint Fejér megye kistérsége van. E területeken a mutatószám általában 0 és 5 között található, természetesen a nagyvárosokat (pl. Miskolc: 24,8) nem számítva. A tokaji kistérség (11,7) a kivételek számát gyarapítja.

Az ország többi részén nagyrészt hasonló értékeket kapunk, a mutató értéke általában 0 és 8 között van.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a 100.000 hektárra jutó szakképző iskolák száma szerinti csoportosításban:

100 000 ha-ra jutó szakképző iskolák száma (db)	Kistérség (db)
0-2,99	44
3-4,99	37
5-7,99	32
8-14,99	29
15-53,99	25
54-420	1

Az adatok a KIR-STAT 2004 közoktatási statisztikából valamint a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételeiből származnak.

A 10 000 főre jutó szakképző iskolák száma

A 10000 főre jutó szakképző iskolák számának magyarországi, kistérségenkénti vizsgálatakor komoly regionális differenciákkal szembesülünk. Az ország déli és nyugati területeinek kistérségeiben a viszonyszám magasabb értékeket vesz fel, mint a többi terület kistérségeiben.

Magyarország déli területeinek (Tolna megye, Baranya megye, Csongrád megye, Bács-Kiskun megye) kistérségeiben a viszonyszám értéke általában 0,5 és 2,5 % között van. Ez alól kivételt pl. a kiskunhalasi (0,43%) és az orosházai (0,46%) kistérségek jelentenek, a maguk alacsonyabb értékeivel.

Az ország nyugati megyéinek (Vas megye, Zala megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye, Veszprém megye, Somogy megye, Tolna megye, Baranya megye) kistérségeiben az intenzitási viszonyszám általában 0,5 és 2,5 % között található az értékskálán, mely alól pl. a celldömölki kistérség (0,36 %) képez kivételt.

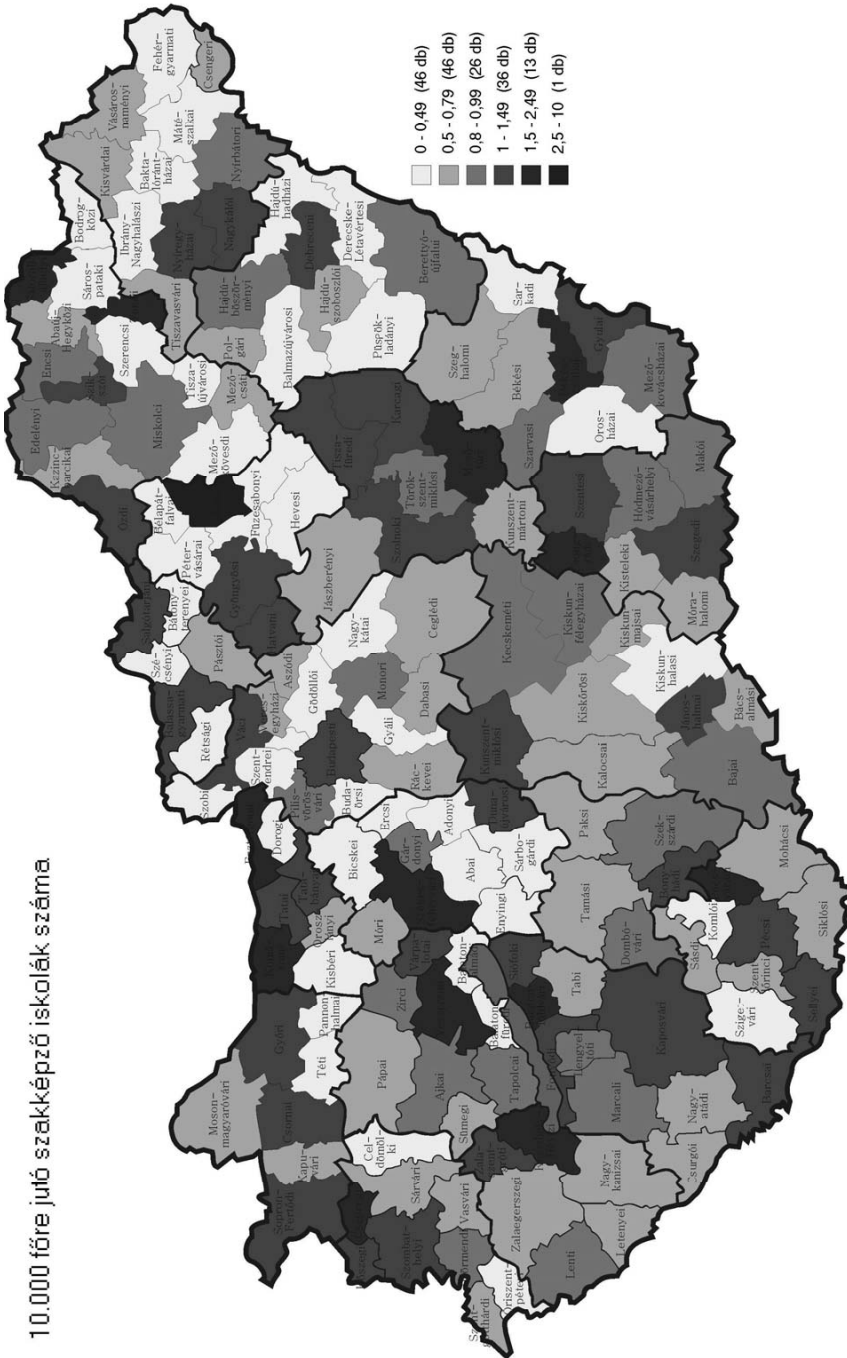
Az ország egyéb területeinek kistérségeiben a mutatószám általában 0 és 1 % közötti értékeket vesz fel. Ez alól jelent kivételt pl. az egri kistérség, ahol a 10000 főre jutó szakképző iskolák száma 9,8.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a 10000 főre jutó szakképző iskolák száma szerinti csoportosításban:

A 10 000 főre jutó szakképző iskolák száma	Kistérség (db)
0-0,49	46
0,5-0,79	48
0,8-0,99	24
1-1,49	36
1,5-2,49	13
2,5-10	1

Az adatok a KIR-STAT 2004 közoktatási statisztikából valamint a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételeiből származnak.

10.000 főre jutó szakképző iskolák száma.

A 10 000 foglalkoztatottra jutó szakképző iskolák száma

A 10000 foglalkoztatottra jutó szakképző iskolák országos szintű kistérségenkénti vizsgálatakor szembevető regionális különbségekkel nem találkozunk. Annyi megállapítható azonban, hogy néhány nagyváros (Budapest, Miskolc, Debrecen) kiemelkedik e tekintetben, valamint az ország délnyugati (Somogy, Baranya, Bács-Kiskun megyék) és délkeleti régiói (Csongrád megye, Békés megye) vannak a legkedvezőbb helyzetben.

A délnyugati területeken az intenzitási viszonyszám értéke általában 1 és 2,5 között mozog, pozitív kivételnek a bonyhádi (3), negatív kivételnek pedig a celldömölki (0,89) kistérség említhető.

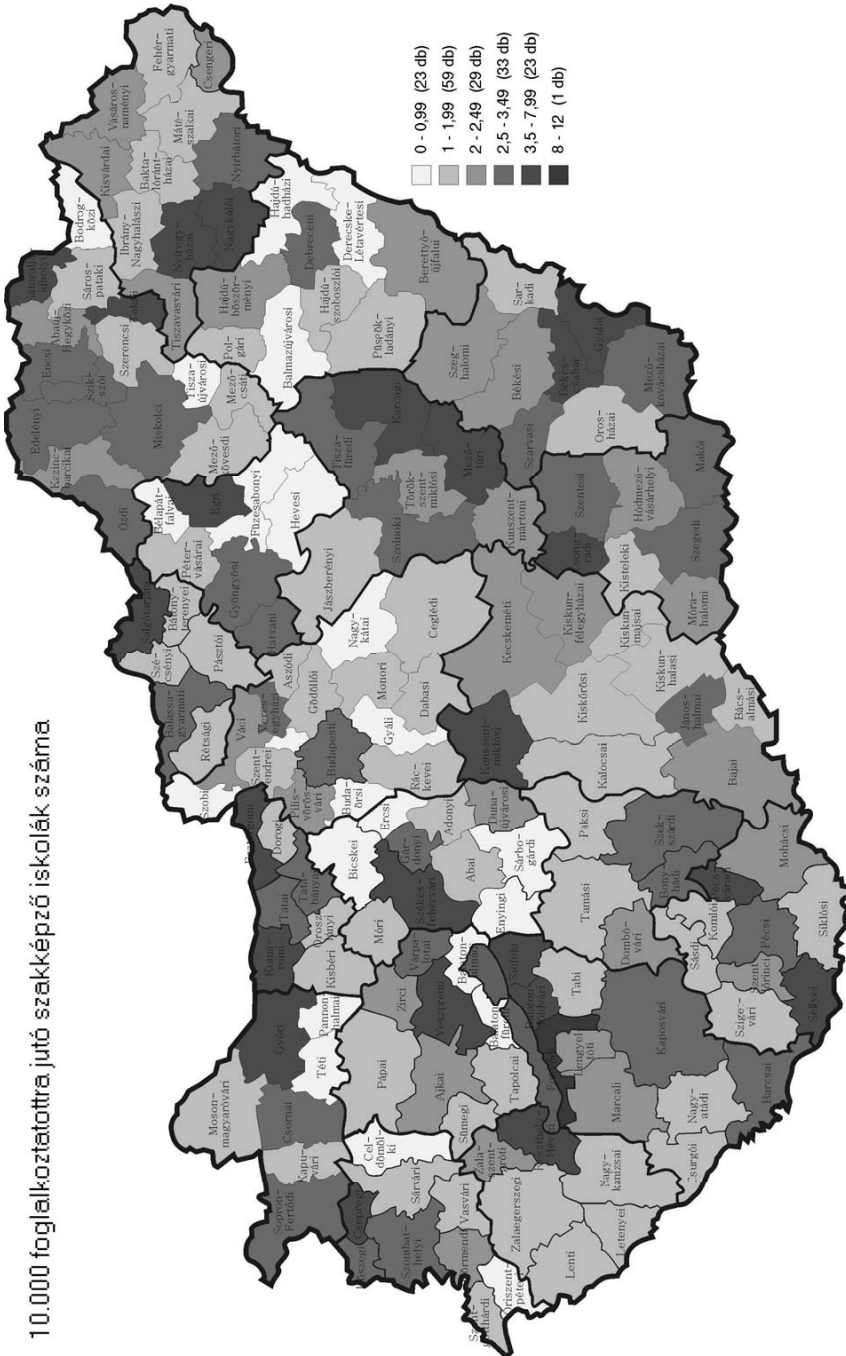
Az ország többi részén a mutató jelentős szóródását tapasztaljuk, 0 és 3,5 közötti értékeket felvéve. Még annyit említendő, hogy Csongrád és Borsod-Abaúj-Zemplén megyék kistérségei vannak átlagosan az országos átlag fölött a mutatószám vonatkozásában.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja a 10000 foglalkoztatottra jutó szakképző iskolák száma szerinti csoportosításban:

A 10 000 foglalkoztatottra jutó szakképző iskolák száma	Kistérség (db)
0-0,99	23
1-1,99	59
2-2,49	29
2,5-3,49	33
3,5-7,99	23
8-12	1

Az adatok a KIR-STAT 2004 közoktatási statisztikából valamint a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételeiből származnak.

10.000 foglalkoztatottra jutó szakképző iskolák száma

1 000 munkanélkültre jutó szakképző iskolák száma

Az 1000 munkanélkültre jutó szakképző iskolák számának országos szintű kistérségenkénti vizsgálatakor szembeötlő regionális különbségekkel találkozunk. Magyarország északkeleti megyéinek (Szabolcs-Szatmár-Bereg, Hajdú-Bihar, Borsod-Abaúj-Zemplén) kistérségeiben a legkisebb az intenzitási viszonyszám értéke, míg a nyugati régiókban (Vas megye, Győr-Moson-Sopron megye, Zala megye) a legmagasabb. Megfigyelhető emellett, hogy az ország nagyvárosainak (Budapest, Miskolc, Szeged, Szolnok, Székesfehérvár, Nyíregyháza, Győr, Pécs, Debrecen, stb.) kistérségeiben lényegesen nagyobb a mutató értéke, mint az ország többi részén.

Észak-kelet Magyarországon az index értéke általában 0 és 1,3 között van kistérségenként, kivételt a nagyvárosok (pl. Miskolc: 1,425) képeznek, ahol ez az érték magasabb az előbb említetttnél.

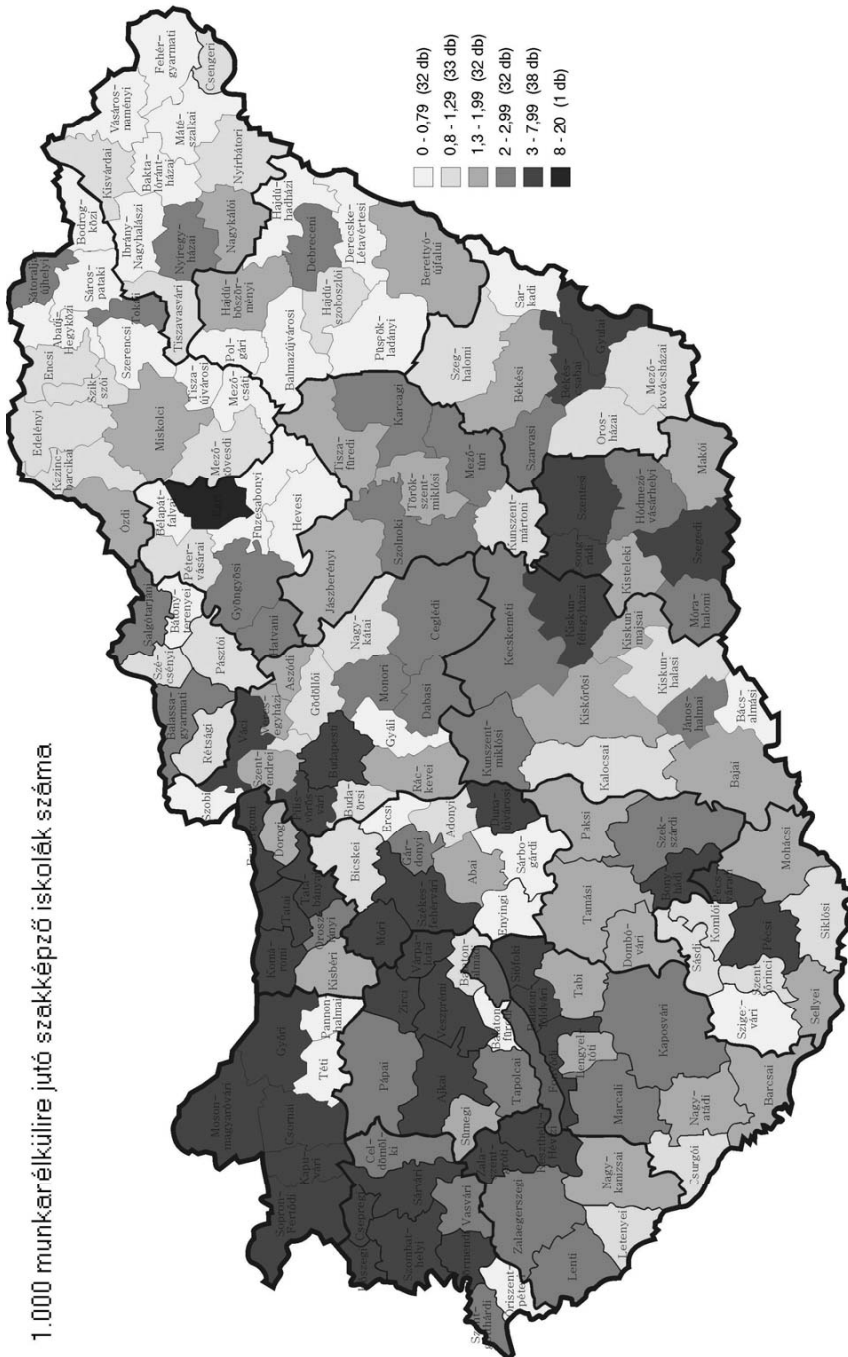
Észak-nyugat Magyarország kistérségeiben a formula értéke általában 1,3 és 8 között van, negatív példaként a tétí és a pannonhalmi kistérség említendő, ahol egyáltalán nincsenek szakképző iskolák.

Az ország többi területén az intenzitási viszonyszám alakulása kiegyensúlyozott, általában 0,8 és 2 között található, a nagyvárosokat nem számítva, ahol az indexek értéke az előbb említett felső határ fölött található.

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az 1000 munkanélkültre jutó szakképző iskolák száma szerinti csoportosításban:

1000 munkanélkültre jutó szakképző iskolák száma (db)	Kistérség (db)
0-0,79	32
0,8-1,29	33
1,3-1,99	32
2-2,99	32
3-7,99	38
8-20	1

Az adatok a KIR-STAT 2004 közoktatási statisztikából valamint a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételeiből származnak.

1 000, legfeljebb 8 általánost végzett munkanélkültre jutó szakképző iskolák száma

Az 1000, 8 osztály vagy alacsonyabb végzettségűre jutó szakképző iskolák országos szintű kistérségenkénti vizsgálatakor számottevő regionális különbségeket láthatunk. Az ország északkeleti régióinak (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Hajdú-Bihar megye, Borsod-Abaúj-Zemplén megye) kistérségeiben a legalacsonyabb az 1000, 8 osztály vagy alacsonyabb végzettségűre jutó szakképző iskolák száma, míg a délkeleti (Békés, Csongrád megyék) és az északnyugati (Győr-Moson-Sopron megye, Vas megye, Zala megye) régiók kistérségei vannak a legkedvezőbb helyzetben e tekintetben.

Magyarország északkeleti régióinak kistérségeiben általában 0 és 5 között mozog a mutatószám, az egri kistérség vonatkozó értéke (39, 4) kiugróan magasnak számít.

Az ország középső területe (Duna-Tisza köze) kiegyensúlyozottnak mondható, az intenzitási mutatószám e területen mutatja a legkisebb szóródást: a kevés kivételtől eltekintve 2,5 és 5 között marad. A csongrádi kistérség (13,9) a kivételek számát gyarapítja.

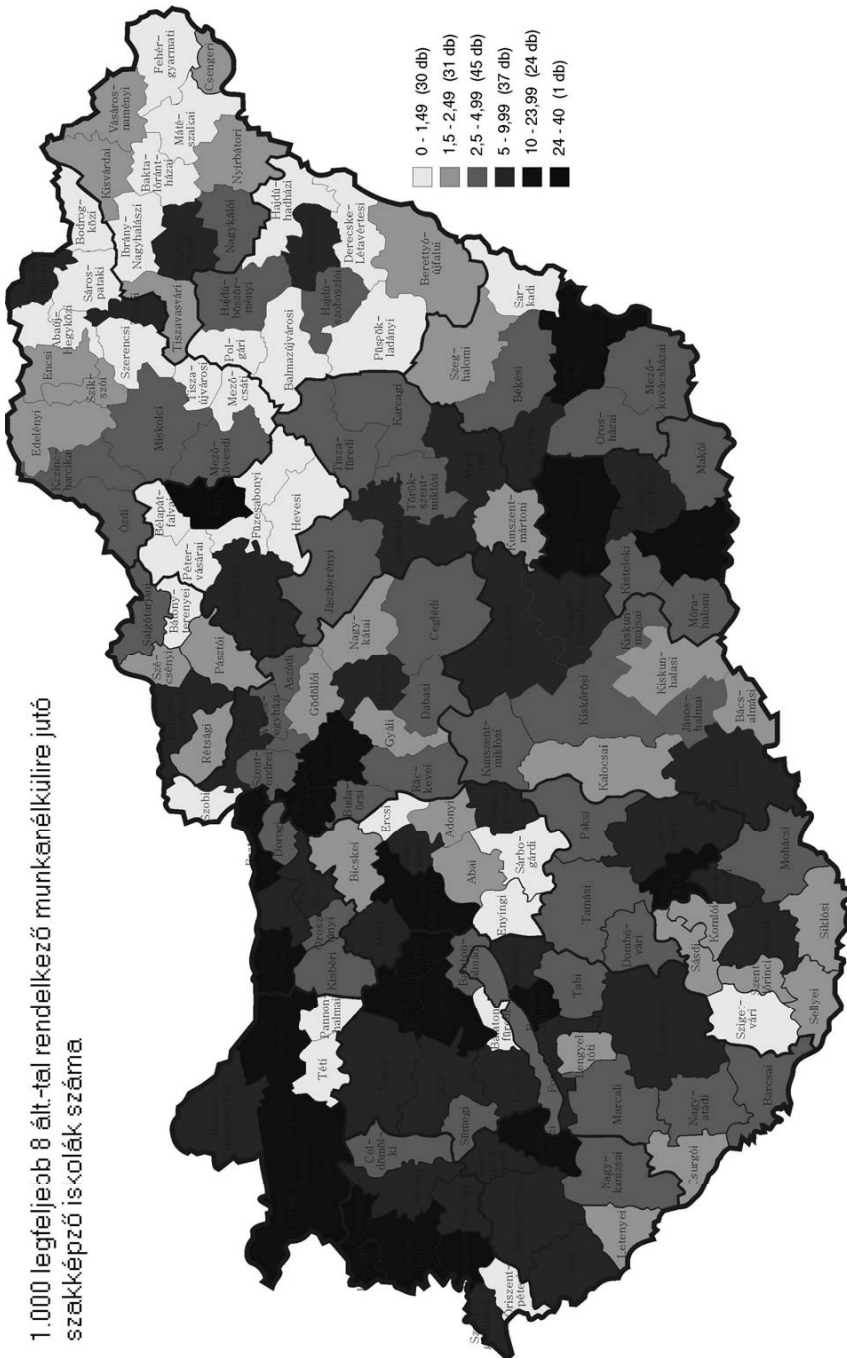
A legkedvezőbb helyzetben Magyarország északnyugati régiói (Vas, Zala, Győr-Moson-Sopron megyék) vannak, e területeken a mutatószám alakulása kistérségenként általában 2,5 és 24 között marad. Negatív példaként a tétli kistérség említhető, ahol egyáltalán nincsen szakképző iskola.

Az alábbi táblázatban a kistérségek megoszlását láthatjuk, az 1000, 8 osztály vagy alacsonyabb végzettségűre jutó szakképző iskolák száma szerinti csoportosításban:

1000, 8 osztály vagy alacsonyabb végzettségűre jutó szakképző iskolák (db)	Kistérség (db)
0-1,49	30
1,5-2,49	31
2,5-4,99	45
5-9,99	37
10-23,99	24
24-40	1

Az adatok a KIR-STAT 2004 közoktatási statisztikából valamint a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételeiből származnak.

1.000 legfeljebb 8 ált.-tal rendelkező munkanélküliire jutó
szakképző iskolák száma

1 000 alacsony végzettségű munkanélkültre jutó szakképző iskolák száma

Az 1000 alacsony végzettségűre jutó szakképző iskolák országos szintű kistérségenkénti vizsgálatokor jelentős regionális különbségek tapasztalhatók, mely alapján az ország három részre osztható: a keleti rész (Szabolcs-Szatmár-Bereg, Hajdú-Bihar, Borsod, Abaúj-Zemplén megyék) kistérségeiben az 1000 alacsony végzettségűre jutó szakképző iskolák száma a legalacsonyabb országos szinten; az északnyugati régiók (Vas, Zala, Győr-Moson-Sopron, Veszprém megyék) kistérségeiben a legmagasabb a mutató értéke; míg az ország többi része nagyjából az előbb említettek között helyezkedik el átlagosan, e tekintetben.

Az északkeleti régiók kistérségeiben az intenzitási viszonzyszám értéke általában 0 és 2,5 között marad, pozitív kivételként pl. a hajdúböszörményi kistérség említhető a maga 2,73-as értékével.

Az északnyugati régiók átlagos indexe az előbb említetttnél jóval magasabb, általában 6 és 13 között található, negatív kivételnek a téti és a pannonhalmi kistérséget lehet említeni, melyeknek egyáltalán nincs szakképző iskolájuk.

Az ország többi részének kistérségeiben az indexmutató meglehetősen nagy szóródást mutat, annyit érdemes még regisztrálni, hogy a nagyvárosokban (pl. Budapest, Debrecen, Székesfehérvár) általában magasabb értéket vesz fel, de ez alól is vannak kivételek (pl. miskolci kistérség: 2,3).

Az alábbi táblázat a kistérségek megoszlását mutatja az 1000 alacsony végzettségűre jutó szakképző iskolák száma szerinti osztályozásában:

1000 alacsony végzettségűre jutó szakképző iskolák (db)	Kistérség (db)
0-1,49	39
1,5-2,49	43
2,5-3,49	23
3,5-5,99	35
6-12,99	27
13-32	1

Az adatok a KIR-STAT 2004 közoktatási statisztikából valamint a Központi Statisztikai Hivatal 2004-es közzétételeiből származnak.

